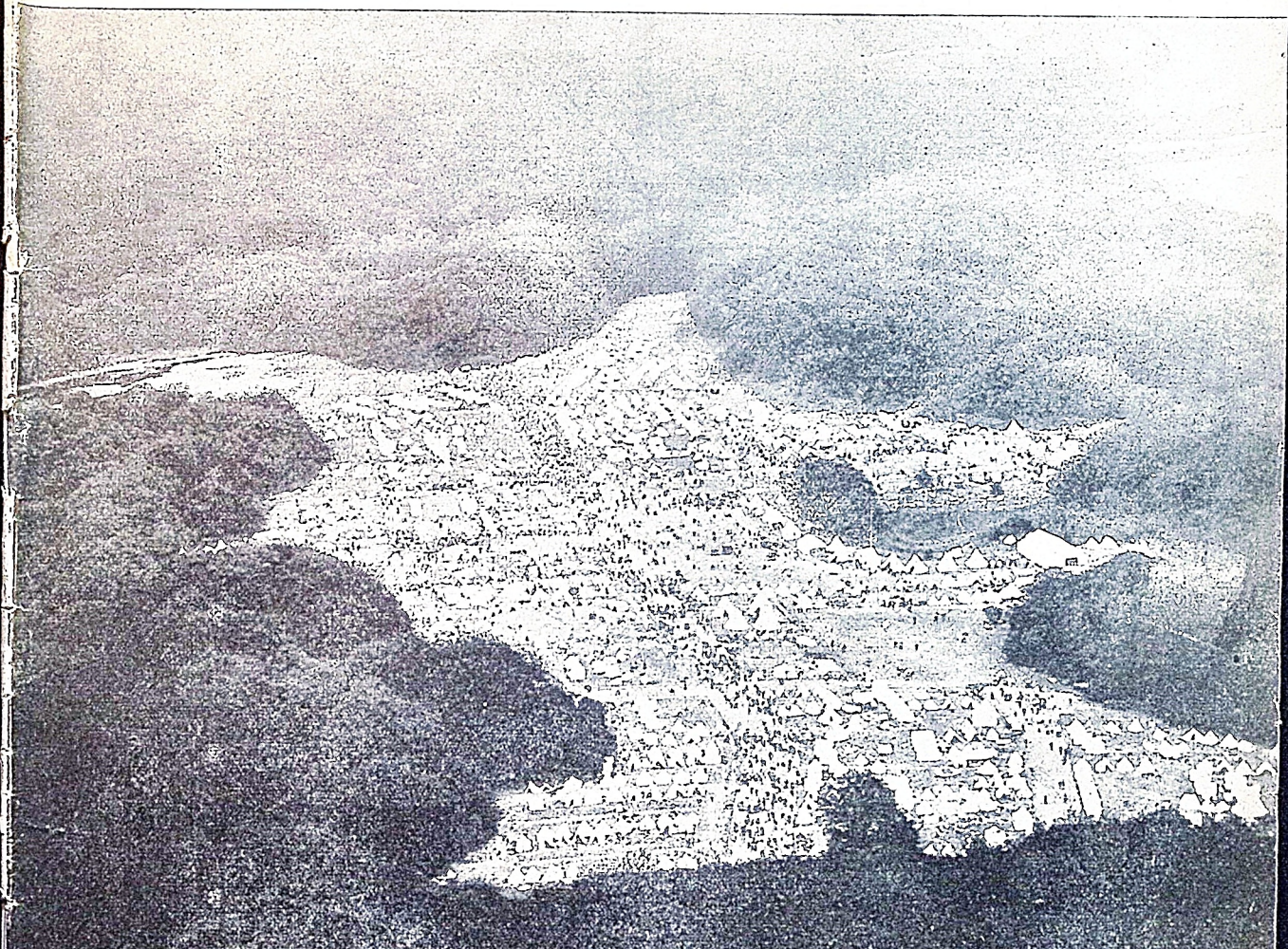

SPEJDERNES MAGASIN

Oktober

1927

I DETTE NUMMER:

PROGRAMMET

FOR KORPSLEJREN

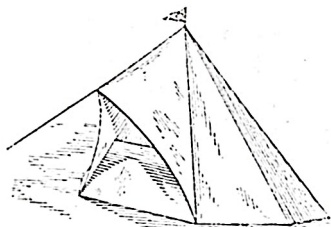
SOMMEREN 1928.

NY KLUB med Hundreder af Værdifulde Præmier GRATIS!

Læs om den! - Enestaaende Chance!

Hallo! Dreng. Her er noget for Jer. Bliv Medlem af vor nye Vinderklub. I kan saa let som Fod i Høse vinde de værdifulde Præmier, I ser paa denne Side, og Hundreder af andre til, blot I vil gøre Jer en lille Smule Anstrengelse i jeres Fritid.

Medlemmer af Vinderklubben viser vor Katalog til Venner og Bekendte og sælger efter den. Medlemmer af Vinderklubben kan selv vinde enhver Ting, der findes i Katalogen som Præmie. Vore Ting sælger sig selv. I kan sælge efter vor ill. Katalog som man sælger koldt Saft og Vand paa en varm Sommerdag. I behøver blot at vise den til jeres Venner og Bekendte, saa skal de nok købe efter den. Det er morsomt, det er Sport og samtidig vinder I de Præmier, I allerhelst vil være i Besiddelse af.

I kender allesammen **Lembckes Friluftsudstyr** og ved, hvad det er værd. Tusinder kender det og synes, det er det bedste og billigste Friluftsudstyr, der nogensinde har eksisteret. Men der er Tusinder af andre, der ikke kender det mindste til det.

Vi ønsker, at 1000 af disse skal lære os at kende inden Jul. Vi ønsker, at nye og gamle Venner i Aar i stort Antal skal gøre deres Efteraars- og Juleindkøb hos os.

Meld jer til Vinderklubben idag!

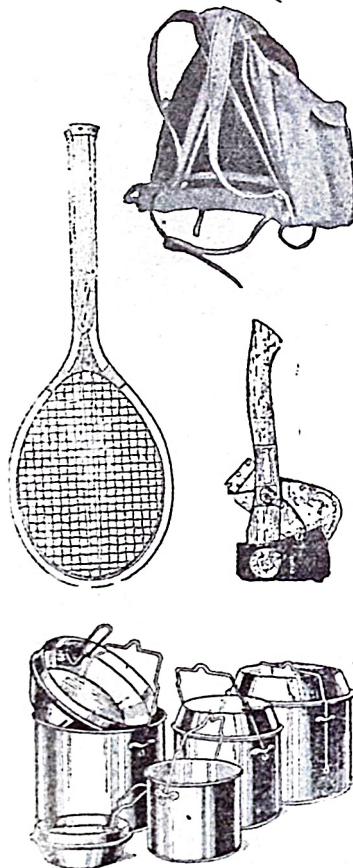
Vi ønsker ingen magelige, sloje og pjattede Medlemmer i vor Klub, **INGEN OP-GIVERE!** Vinderklubben er en Klub for rigtige Drenge, Drenge, der gaar løs paa de Opgaver, de har sat sig, og løser dem, Drenge, der er Hold i, sunde og stærke Drenge, der kan se om der er noget ved en Ting eller der ikke er det. Det er dig vi ønsker!

Udfyld og send os Kupoen nedenfor, saa skal vi omgaaende sende dig et Eksempel af vor Katalog (48 Sider, 250 Illustrationer) vor Autorisation som Sælger af **Lembckes Friluftsudstyr**, en fuldstændig Instruks for Medlemmerne af Vinderklubben samt Reglerne for Præmieltildelingen.

Lembckes Friluftsudstyr

Officielt Depot for Det Danske Spejderkorps.

Nørregade 15 - Byen 4986,

Vinder-Klubben.

Lembckes Friluftsudstyr, Nørregade 15, København K.

Jeg vil gerne være Medlem af Vinderklubben, og jeg vil gerne have nogle af dens storartede Præmier.

Naturligvis vil jeg gøre et Stykke Arbejde for det. Jeg plejer ikke at opgive de Ting, jeg giver mig ilag med, og det vil være mig en Glæde at vise mine Venner **Lembckes Friluftsudstyr**.

Vær god omgaaende at sende mig mit Medlemskort og det øvrige Udstyr. Jeg ønsker at komme i Gang straks.

Mit Navn er

Min Adresse er

Jeg er Aar gammel.

SPEJDERNES MAGASIN

UDGIVET AF DET DANSKE SPEJDERKORPS

Den store Begivenhed i 1924.

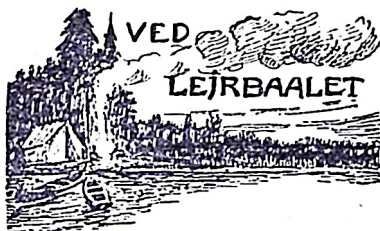
Naar vort Korps' Historie engang skal skrives, — og det vil ret snart ske — vil den første store Begivenhed være Kalpslejren 1913, vor første Korpslejr. Mange af Førerne rundt omkring i Landet, saa godt som alle Korpsledelsens Medlemmer og adskillige af Bestyrelsens Medlemmer deltog i den Lejr, og for alle staar den som en stor Oplevelse. De fleste af os var Drengene eller ganske unge Førere dengang, og det var for os en stor Begivenhed.

I kender fra Divisionsturneringerne Fornøjelsen og Glæden ved at være sammen med Spejderkammerater fra andre Tropper i Divisionen, men en Korpslejr, hvor alt er saa meget større, byder paa endnu flere Glæder og Fornøjelser, og derfor er det en forlængst fastslaaet Plan, at enhver Spejder bør gives en Chance for at deltage i mindst een Korpslejr i sin Spejdertid.

Derfor har der med visse Aars Mellemrum været afholdt Korpslejr: Kalpslejren, Hindsgavllejren, Rold-Skov Lejren, Trellemøse-Lejren, og sidst den store Jamboree i Ermelunden 1924.

Den største Lejr i Korpsets Historie.

Vi skriver til næste Aar 1928, og der er da gaaet fire Aar siden sidste store Korpslejr, og mange nye Spejdere er kommet ind i disse Aar. Den Lejr, som Korpsset arrangerer til næste Aar, skal blive den største Lejr i Korpsets Historie, og for at I alle kan indrette jer paa at komme til at deltage i Aaret 1928's store Begivenhed, bekendtgør vi allerede nu de foreløbige Planer.

Baade Trops-Vandrelejr og Korps- Standlejr næste Aar.

Vi mødes i Sønderjylland.

Korpslejren vil strække sig over 5 begivenhedsrige Dage og vil blive lagt paa et saadant Tidspunkt, at de enkelte Tropper kan planlægge Vandreture, som ender i Korpslejren. Kunde man til den Tid se hele Danmark ovenfra fra en Flyvemaskine, vilde man se Spejdertropperne drage ad Landevejene Syd paa gennem Jylland — helt oppe Nord fra — alle Fyens Spejdere og Spejdere fra Sjælland og vore sydlige Øer paa Vandring over mod Jylland, alle i Retning mod det Sted i Sønderjylland, hvor Korpssets Flag er hejst og Korpsstanderen rejst.

Korpssturneringen og Divisionsturneringerne.

Under Korpslejren vil der blive afholdt Turnering, og den vindende Division i Præcision, Lejrorden og Madlavning — kortere sagt: Lejr sport — vil føre Korpssets Stander indtil næste Korpslejr.

Desuden bliver der Divisionskonkur-

rencer i Forhindringsløb, Stafetløb over lang Distance med mundtlig Melding, „Hemmelig Konkurrence“, Tovtrækning, Bivouakbygning og Hjemstavnskuespil — eller Optog, der illustrerer en historisk Begivenhed indenfor Divisionens Omraade samt ved Lejrbaalet Opvisning af Folkedans eller en historisk Skik fra Divisionens Egn. Til hver af disse Konkurrencer stiller Divisionen et Hold, som udtages under Divisionsturneringerne.

Der bliver Tropskonkurrence i Bueskydning og Kimsleg samt Vandreturen (eller Cykleturen) til Korpslejren, over hvilken der aflægges Rapport. Desuden bliver der Sportskampe i Løb, Spring, Spydkast, Svømning, Stenkast og Lasso-kast.

Stor Terrænøvelse.

Større endnu end Øvelsen ved Lejre, der staar som den bedste Terrænleg, der endnu er afholdt. Øvelsen vil blive lagt over et historisk Grundlag, og Tusinder af Spejdere vil deltage. Den vil strække sig over halvanden Dag, med Natøvelse, Overnatning i Gaarde, Bivouak og Telt.

Plant din Trops Stander i Korpslejren.

Som Dannebrog er hele Landets Bannermærke, er Tropsstanderen jer Trops Bannermærke. Den viser, hvem I er, og at I tør være jert Navn bekendt og er stolte af det. Lad ikke jert Bannermærke savnes, naar Korpsset stævner til Møde vor gamle Landsdel. Drengene fra Jylland, Fyn, Sjælland, Lolland, Falster,

Møen og de mindre Øer vil samles og vise, at der er godt Stof i al den danske Ungdom fra hvilken Egn den kommer, der er Mod paa Eventyr, Kræfter til Strabadser og Vilje til at holde ud under alle Forhold.

Vis, at I kan selv.

„Selvgjort er velgjort“, er et gammelt Ord, der ogsaa gælder for os Spejdere, naar vi handler i Spejderlovens Aand. Tjen selv de Penge, der er nødvendige for Deltagelsen i Korpsleiren. Det er 15 Kroner for hele Lejren med alle dens Oplevelser, og der er jo Tid nok til at gøre sig nyttig for Pengene, men virkelig nyttig. Modtag dog aldrig Penge for noget, der burde være en Vennetjeneste.

Jeg har engang læst en Historie, men det er saa længe siden, at jeg ikke husker andet af den end Meningen, men den har til Gengæld brændt sig fast i min Hjerne. Det var om en Dreng, der

ved Ugens Slutning afleverede en Regning til sin Moder, der lød omtrent saadan:

Hentet Brændsel i Kælderen i	
7 Dage	1,40 Kr.
Gaaet forskellige Byærinder ...	0,50 -
Bragt en Pakke paa Posthuset	0,20 -
Vasket og smurt Moders Cykel .	0,50 -

(underskrevet Orla)

Den næste Morgen fandt han paa sit Natbord 2,60 Kr. og en Regning.

Børstet dine Sko	0,00 Kr.
Smurt din Skolemad	0,00 -
Redt din Seng	0,00 -
Vasket og repareret dit Tøj ...	0,00 -
Din Moders Kærlighed	0,00 -

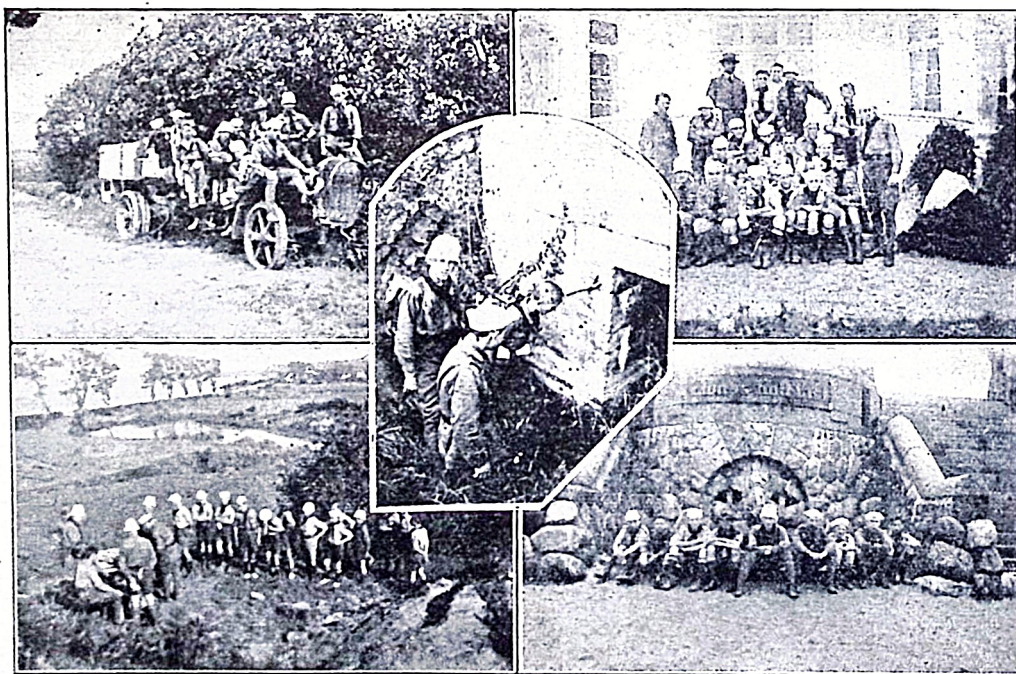
0,00 Kr.

(underskrevet: din Moder).

Hav altid et vaagent Øje

eller bedre: to, for hvad der er noget værd. Grib Chansen, og lad den ikke af bare Dovenskab og Blindhed løbe fra jer. Det er kun i Eventyret, at man kommer sovende til Lykken. Beslut jer allerede nu til, at I til næste Aar vil tage Ranslen paa Ryggen og smøge Ærmerne op for at begive jer paa Vandring til det Sted, hvor Spejdere fra hele Landet samles om Begivenheder og spændende Oplevelser.

Orla

Fra en Vandrelejr i Sønderjylland.

KORPSLEJRE

ET LILLE TILBAGEBLIK I ORD OG BILLEDER

Atter lyder Parolen udover Landet: Næste Sommer samles Det Danske Spejderkorps i Lejr. Fra Nord og Syd, fra Øst og Vest vil Troppene mødes og nyde godt af den Rigdom, der ligger i de mange nye Bekendtskaber, man gør, og Venskaber, man stifter. Ja — for slet ikke at tale om, hvad man indenfor Spejdersportens Omraade rent teknisk kan lære af at se og høre paa andre.

Eet er sikkert — i Vinteren og Foraarets Løb vil Korpsets næste Lejrsamling blive Samtaleemnet indenfor Spejdernes Verden. Gamle Spejdere vil drøfte tidligere Oplevelser i de store Lejre, og de Spejdere, der ikke før har været med under større Forhold, vil i lange Tider føle Forventningens Glæde, indtil den Dag kommer, da de mange hvide Telte skyder op som Padderhatte.

Jeg er en af de gamle, og jeg tilstaar, at mit Spejderherte begyndte at banke uroligt, da jeg læste om, at Korpset havde besluttet at samle sine Spejdere i en fælles Lejr. Minder om tidligere glade Dage under det blafrende Lærred dukkede op, og lad mig prøve paa at samle nogle af dem og hente Billeder frem fra mit Album. Gamle Spejdere vil maaske ligesom jeg selv smile glad, som man uvilkkaarligt gør, naar gode Minder duk-

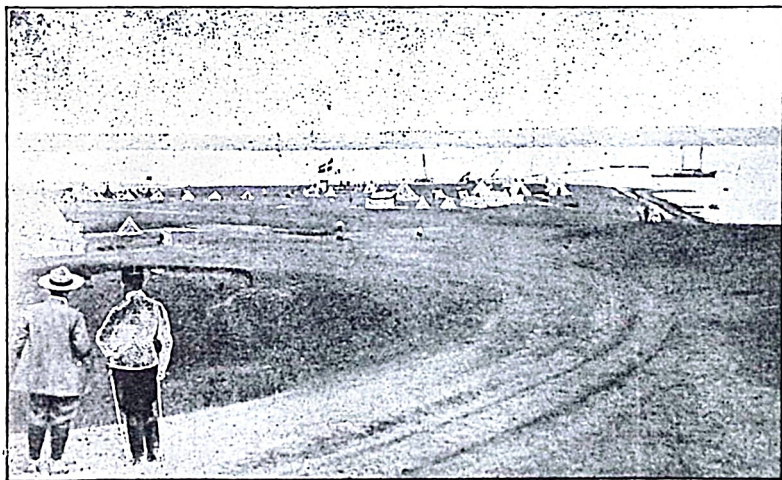
Udsigt over Kalglejren.

I Forgrunden: Skonroggen sælges. „Skonroggen“ var Navnet paa Lejrbladet, der næsten var ligesaa populært som den rigtige Skonrogge, der kunde „underholde“ en i timevis.

ker op og tænke: ja, det var nu alligevel glade Dage. Og for Rekrutterne kan det maaske være af lidt Interesse at høre om tidligere Lejre — disse er jo dog et Led af Korpsets Historie, og den burde alle Spejdere kende. Som

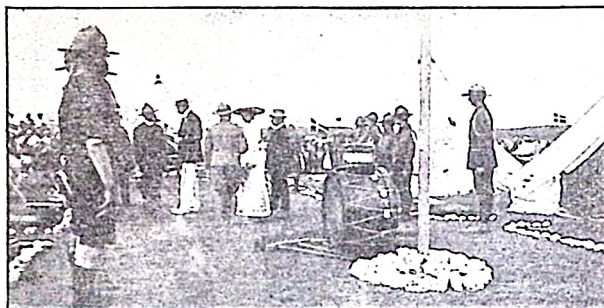
alt godt og sundt her i Verden begyndte Korpsejrene ogsaa i det smaa — den første Lejr, som paa en Maade kan regnes for en Korpsejre afholdtes i Juli 1911 ved Stokkebjergh Skov S. f. Nykøbing S. Der deltog 45 Patruljeførere fra alle Kanter af Landet foruden 5 norske Spejdere, og de 10 Dages Lejr, hvor Dagene var optaget af alle Slags Instruktionsøvelser bidrog utvivlsomt meget til at styrke Korpset i den første lidt usikre Tid og hjælpe det udover Børnesygdomme. Patruljeførerne er og bliver nu engang Korpsets Rygrad.

Men det var dog først med Kalglejren i 1913, at man kunde tale om en større Lejrsamling indenfor Det Danske Spejderkorps. Det varede 10 Dage, og i den deltog 600 danske, 24 engelske og 10 svenske Spejdere. Her fik vor Kronprins og Prins Knud deres første Uddannelse i Lejrlivet, og Kongen og Dronningen aflagde Lejren et længere Besøg. Hvad gik Tiden dengang med? Jo, den blev godt anvendt — en vældig Matabelekrig i Mols Bjerger — Besøg i Omegnen — en flot Opvisning, der endte med et storslaet Indianer- og Cowboy-Show, hvor Stemningen steg til vild Begejstring, da Indianerlandsbyens mange

Udsigt over Kalglejren.

I Baggrunden Spespejdernes Galskab „Agnes“.

Kongen besøger Englændernes Lejr i Kaløplejren.

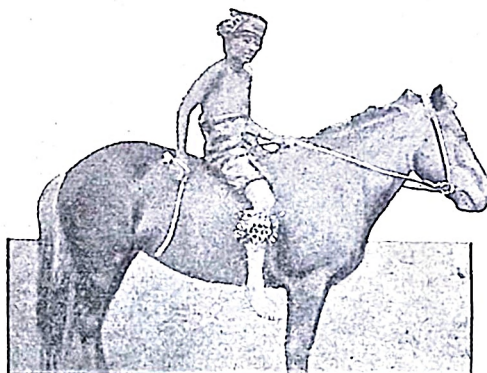

Episode fra den store Matabelkrig i Mols Bjerge.

Hytter blev et Rov for de gridske Luer — den store 2 Dages Tur med Bivouak og natlig Kamp, jo — der var Oplevelser nok, og det var første Gang, vi var i rigtig stor Lejr. Har jeg Ret — vækker de hosstaaende Fotos ikke kun glade Minder hos Deltagerne i den Lejr? Glæd Jer, I Rekrutter — til Sommer kommer jeres Tur.

Vi maa nu helt frem til Juli 1917, før Korpset atter samlede sine Folk, og denne Gang begyndte det med en 3 Dages Idrætsturnering ved Hornbæk og afsluttedes med en 5 Dages Patrulje-Vandrelejr: Hornbæk — Sjællands Odde — Jyderup.

Hindsgarvlejr (Juli 1919, 10 Dage, 1600 Spejdere, heraf 50 Norske og 50 Svenske) blev en straalende Begivenhed. Der afholdtes i Forbindelse med Lejren en stor Korpsturnering, omfattende I. Tropekonkurrence (Tropsraab, -sang,

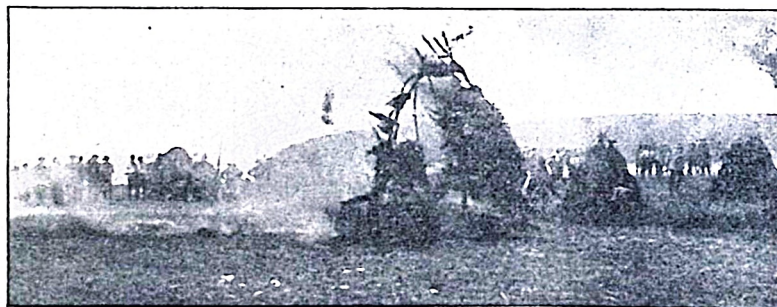
Indianer fra Opvisningen under Kaløplejren.

-opvisning), II. Lejrkonkurrence (Indretning af Lejr, Madlavning, Lejrorden, Præcision). Desuden *Spejderolympiaden* med en ren Idrætskonkurrence: (100 m Løb, Længde- og Højdespring, Spydkast og Svømning) og en *Spejder-Femkamp*

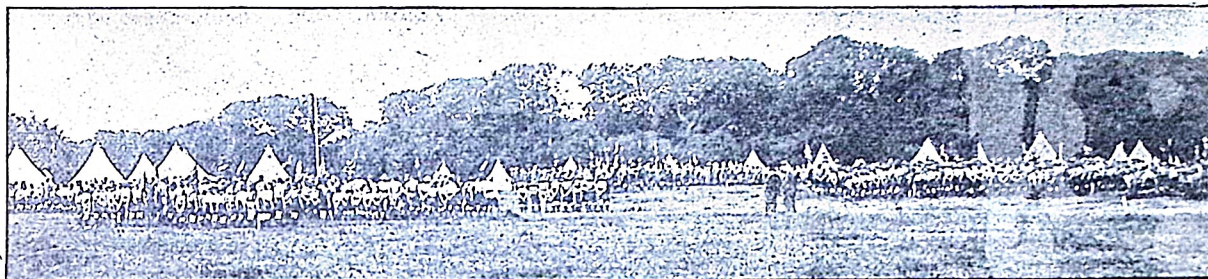
(Kast m. Redningsreb, Hurtig- og Fjernsynspøvelse, Ordonnans-opgave, Første Hjælp- og Altmuligmandsopgave).

3. Hellerup vandt den berømte Honolulu-kærrer som sejrende Trop i Tropekonkurrencen og fik Ret til at føre Korpsets Stander. Midtjydske Division vandt Ærespræmien til den Division, der havde gjort den største Indsats og opnaaet det bedste Resultat i Korppekonkurrencen (det svenske Spejderkorps' Gave: En Silkedannebrogsfane med det svenske Spejderemblem som Fanespids). 1. Hørsens vandt Kongens Ærespræmie for Spejderolympiaden.

Hele Lejren stod i Glædens og det gode Humørs Tegn, og der herskede den bedste Aand og Tone overalt. Man fik saa absolut det Helhedsindtryk, at hver og en var kommet til Lejren med det Forset ikke alene selv at have det godt, men

Fra Opvisningen under Kaløplejren. — Indianerlandsbyen afbrændes.

Morgenparade i Hindsgavllejren.

ogsaa gøre sit til, at alle andre skulde have det ligesaa godt.

Skal vi møde med „Hindsgavl-Aanden“ igen til næste Sommer? Vil alle handle som den lille tolvaarige Jyde, som den svenske Spejderchef fortalte mig om. Major Lieberaths Ord var følgende: „Jeg indledede en Dag en Samtale med en lille Fyr, der var i Færd med Madlavningen, mens hans Kammerater var til Turnering paa „Sudden“ (Turneringspladsen). Han var saa optaget af sit Arbejde, at han slet ikke lagde Mærke til mig, skønt jeg stillede mig midt over ham med en Fod ved hvert Knæ. —

Da jeg spurgte ham, hvad det var for Mad, han lavede, fo'r han lidt sammen, da han hørte det fremmede Sprog, men

lod sig ellers ikke forstyrre. Hans lille, tolvaarige Hjerne opfattede absolut ikke andet end: „Pølse og Sødsuppe“.

„Naa, du faar vel Skænd, hvis du

hvis jeg ikke kunde gøre, hvad Tropsførereren har befalet mig.“

Drengens Optræden og Svar var karakteristisk for Aanden hos de danske Spejdere — en alt beherskende Pligttroskab og bestemt Vilje til at gøre sit bedste.“

Saaledes lød dengang den svenske Spejderchefs Ord, og ham kender vi alle som en Mand, der ikke ynder løs Snak og smidig Tale.

Jovist blev Hindsgavllejren en stor Oplevelse med Olympiaden, den store Matabelekrig og den 2 Dages Tur til Sønderjylland — til de Steder, vi dengang aldrig havde set; men som stod indbrændt hos os alle.

Næste Gang — i Aaret 1923 — maa vi tale om to Lejrsmøder: I. Lejren i Himmerland og II. Trednæslejr.

Ved Dybbøl Mølle.

ikke har Maden færdig i rette Tid?“ spurgte jeg. „Aah-nej,“ lød Svaret; „men det vilde da være forfærdeligt kedeligt,

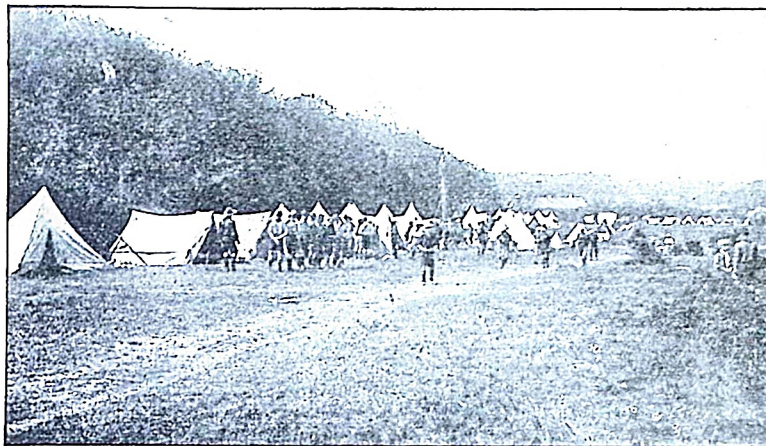

Lejrpladsen ved Hindsgavl.

vidunderlige Minder fra tidligere Korpslejr trimler rundt i min Hjerne, smiler jeg Forventningens glade Smil til mit Telt, der netop i Dag ligger sammenrullet i en Krog efter Aarets Hovedrensning og Eftersyn. Himlen er mørk af regntunge Skyer, og Efteraarsstormen hyler om mit Hus — Vinter er nær, men kan da Sommer være fjern, og til næste Sommer rejser jeg atter mit Telt, forhaabentlig under en gnistrende blaa Himmel og en straalende Sol, og jeg glæder mig allerede nu til atter at mødes med mine Spejderkammerater fra Nord og Syd, fra Øst og Vest. Jeg ser for mit indre Øje Dannebrog gaa højt til Tops og udfolde sin Dug over Tusinder af glade, danske Dreng.

Eventyret staar atter for Døren.

Den store Røvejæger.

Øverst: Københavnerne Lejr i
Trelldenæslejr.

Nederst: Fra Lejrsmødet paa Trelldenæs.
Københavns Amts Divisions Lejr.
Enhver Deltager vil sikkert genkende de to
karakteristiske Træer i Baggrunden.

Som Slutning paa sin Tale ved Lejrbaalet i den
svenske Jubilæumslejr udtalte Baden-Powell:

Det, I kan berede mig den største Glæde ved, er at I i denne Lejr prøver at knytte Venskabsbaand mellem Landene.. —

— Og naar I har vundet jer Venner her, saa rejser I hjem igen, men saa skal I fortsætte Venskabet ved at skrive til hinanden. Hvis der er nogle af Jer, som vil gøre mig den Tjeneste, saa ræk Haanden op og sig at I vil.

Saa skal jeg sige Jer, hvorfor jeg vil have at I skal blive Venner. — Naar I vokser op og bliver Mænd og har Venner i andre Lande, saa vokser I op uden Tanke paa Krig. De af os, som har set, hvad Krig er, ønsker aldrig at opleve den igen. Vi ønsker at se Fred og Broderskab mellem alle Folk, og det er jer Spejdere, der nu vokser op til Mænd, som skal føre dette frem.

Det er Jeres Pligt at gøre dette, fordi I tilhører vort store Broderskab; men I skylder ogsaa andre Grunde at gøre det:

I er alle Sønner af den samme Fader i Himmelen, og derfor opfylder I Pligten mod Gud, naar I arbejder for Fred og Venskab i Verden.

Derfor er det, jeg ønsker, at I i Fællesskab skal arbejde for Fred, Venskab og Godvilje blandt Mennesker.

Spdmælken styrker.

at se en Muldvarp paa nært Hold og se den grave sig ned i næsten stenhaard Jord. En Koloni af Hejrer fandtes tæt ved Lejren, og Storken spankulerede rundt nede i Engen, hvor der ogsaa var et rigt Dyreliv; her fandt Drengene Grøshopper, Sommerfugle og Frøer, og i Grøften fiskede de Hundestejler. Nogle saa en Ræv og andre en Hare, og en fandt et Grøvlingekranium, og alle kæmpede i Teltene Smaakampe med Løbebiller i alle Størrelser. Hver Nat lyste det trøskede Træ i Skoven, Flagermusene baskede Vagterne om Ørene, og Uglerne tudede uhyggeligt og en Aften blev en Sankt Hansorm vist rundt i alle Teltene. Jo, der var rigtignok Oplevelser, og der blev høstet mange Erfaringer i den Lejr.

— — —
Det var helt ud en Fornøjelse at sidde om Lejrbaalet med dem og høre dem synge — med Liv og Lyst — de Sange, som de havde faaet lært, baade de lystige og de smukke, og det var mindst lige saa fornøjeligt at følge, hvor let og lydhørt de kunde tage mod et lille alvorligt Ord ved Baalet.

— — —
Det har i Aar været en udmærket Lejr. *Dahl*, som var Lejrchef og *Stender* og „*Krølle*“ har alle været ivrige og glade for Lejren og *Marcussen* fra 5te By med sine Spejdere gjorde udmærket Fyldest som Kok og Kokkedrenge, og *Knud Jensen* var med Rette — som den ansvarshavende Overleder — tilfreds med Foretagendet.

I Fjor var det *Politiken*, der skaffede Pengene; i Aar var de stillet til Raadighed fra *Københavns Kreditbank*, og dens Bestyrelse med Bankdirektør *Diderichsen* i Spidsen var sikkert glade ved at se, hvad Kolonnen havde faaet ud af deres rundhaandede Tilskud. For de fleste af Drengene har det været en Oplevelse; der var nogle af dem, der for første Gang i deres Liv var paa Ferie ude af Byen, og det maa have varmet baade Førere og Spejdere om Hjertet ved at have med dem at gøre. Nogle af Drengene bliver nok Spejdere ad Aare, og der er næppe Tvivl om, at Førerne og Spejderne siger: „Til næste Aar igen, og saa kan vi gøre det endnu bedre.“ Saa haaber vi, at vi kan faa Pengene dertil.

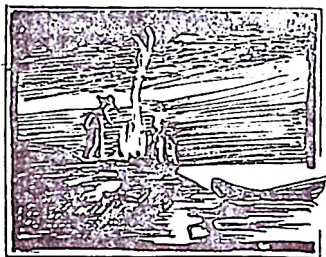

Lejrens Indbyggere.

ET LEJRBAAL

Det var den 29. Juli i Aar. Dagen havde været varm og solrig; Aftenen, mild og lun, var nu kommet, og de danske Spejdere, som laa i Lejr i Nærheden, skulde have Lejrbaal. Man havde oven i Kjøbet været saa betænksom at invitere en Flok tyske Spejdere, som for Tiden havde Lejr et Stykke længere inde ved Fyret, til at deltage. Det vilde paa denne Maade blive helt internationalt, tyske og danske Dreng samlede om Baal i Sverige. Selvfølgelig skulde jeg derop. Lejrpladsen fandtes paa et ualmindeligt ideelt Sted. Der var en stor aaben Plads paa Toppen af en aflang, elipseformet Bakke inde i den lille Skov, og her, omkranset af gamle, stolte Træer, havde Spejderne tændt et smukt Baal, og ovenover det hele blinkede Himmels Stjernetæppe. Intet mærkværdigt var der i, at Egnens Folk havde givet fuldtaligt Møde. Ogsaa Feriegæster fra de omkringliggende Hoteller og Pensionater havde indfundet sig. Sandsynligvis havde Størstedelen af denne Forsamling aldrig før haft den Oplevelse, det er at være med ved et Lejrbaal. Man var forventningsfulde og paa Grund af det herlige Vejr netop i den rette Stemning, desuden — noget betagende ved et Baal er der vel for de flestes Vedkommenhed. Personlig naaede jeg ikke derop før Lejrbaalsunderholdningen var i fuld Gang; det vil sige, paa det Tidspunkt var Tyskerne i Færd med at synge en smuk, vemodig Sang. En af dem ledede Sangen ved Hjælp af Luth — eller var det maaske Guitar Spil. Det var saare smukt. Senere sang disse rene, friske Stemmer ogsaa muntre Sange; altsammen brillante Melodier. Begribeligvis høstede de stort og fortjent Bifald. At Tyskerne sad rolige og velordnede, medens Underholdningen stod paa, gjorde et tiltalende og godt Indtryk. Saa var det Danskernes Tur til at synge nogle af

vore smukke og fornøjelige Sange. Tilhørerkredsen sluttede endnu nærmere sammen. De danske Spejdere, som laa noget spredt, hvor det bedst passede i den inderste Kreds om Baalet ved Siden af Tyskerne, sluttede for de flestes Vedkommende ikke nærmere sammen. Tropsførerer søgte ved Tilraab henvendt til disse at faa noget mere Samling paa Troppen. Endelig begyndte Føreren og nogle enkelte at synge, de fleste tav — desværre. Jeg gaar ud fra, at Tyskerne, saavel som de øvrige Tilhørere, paa dette Tidspunkt undskyldte Danskerne med, at det første Nummer havde været uheldigt valgt. Nu gav den danske Fører Ordre til at tage Sangbøger frem, og jeg for mit Vedkommende trøstede mig med, at nu skulde det nok gaa bedre. Men da nogle store Dreng, vistnok Patruljeførere, henvendte sig til de hidtil tavse om at komme ind i Kredsen og synge med, til Svar kun fik pjattede og fjogede Undskyldninger, bristede mine Forhaabninger, og jeg skammede mig paa de danske Spejders Vegne. En beklagede sig over, at hans ene Ben sov, medens en anden med et Grin opfordrede til Medynk over sin Søvnighed. Atter andre paastod, at de ikke kunde synge, og da en pludselig kom i Tanker om, at hans Stemme des-

være for Tiden var i Overgang, greb hans Kammerater straks til samme Udvej, hvorefter de var meget morsomme med deres lavede dybe Stemmer. Imidlertid forsøgte de faa gode, danske Spejdere at synge med, men — ak! — kun nogle kunde første Vers, og jeg tror, at det var Føreren som fik Lov at synge Solo ind i andet Vers. Heldigvis brød han af og greb, efter en lille Pause, til den ypperlige Udvej, at arrangere Fællessang for saavel tyske som danske Spejdere. Der skulde synges „London's burning“. Jeg havde den Opfattelse, at Tyskerne ikke i Forvejen kendte hverken Tekst eller Melodi til denne Canon, men det gik helt godt, Tyskerne var straks med. Under Indføvelsen og Afsyngelsen af denne Sang, morede nogle Stykker af de danske Dreng sig med at krybe ud af Kredsen og Baalets Lyskreds for lidt efter at dukke op andre Steder, hvor de forstyrrede deres Kammerater ved at trække dem i Benene og knibe dem. Dette foranledigede mig til at gaa i Rette med et Par af Urostitterne, men det hjalp kun lidt.

Naar jeg, som almindelig Tilskuer og Tilhører ved et Lejrbaal som det ovenfor nævnte, har ønsket at referere Tilfældet, er det først fordi jeg simpelthen som Ven af al sund og god Ungdomssport og Spejderliv ikke kan forsvare at lade være. Den Slags Ting maa ikke ske; heller ikke her i vort eget Land. For om Baal i Sverrige. Selvfølgelig skulde at paagældende danske Spejdere faar Lejlighed til at læse dette, og at de da forstaar, at min Kritik er velment og har det Formaal at give Indtryk af, hvorledes en tilfældig dansk Tilskuer maa reagere over den Slags Unoder. For det tredje for at slaa til Lyd for bedre Disciplin i Rækkerne, mere Indføvelse af Sang, ihvertfald af vore gode, danske Sange. Scott.

1. KOLDING TROP FYLDER 15 AAR

Den 31. Aug. fyldte 1. Kolding Trop 15 Aar. I den Anledning afholdtes om Aftenen Parade i Slotsruinens Gaard for Forældre, Tropsraad og Interesse-rede. — Troppen stillede Kl. 7 paa Torvet og marcherede derfra til Slotsgaarden, hvor Forældre- og Tropsraad ventede. — Tropsraadsformanden, Herr Redaktør Erik Hansen bragte Troppen Raadets og Forældrenes Fødselsdagshilsen og meddelte samtidig, at vore to Tropsraadsmedlemmer, Fru Købmand Axel Hansen og Herr Tandlæge Westerlund havde faaet tildelt Korpsets Hæderstegn for deres store Arbejde og Interesse for Spejdersagen. — Tropsførereren, Løjtnant Kyster, takkede Forældre og Tropsraad for deres Interesse for Troppen. — Tropsfører Carl V. Jensen, Fredericia, overbragte Troppen en Fødselsdagshilsen fra „Lillebælt-Kolonnens“ øvrige Troppe.

Efter Paraden marcherede Troppen gennem Byen til Banegaardspladsen, hvor der traadtes af.

Troppen bestaar paa sin 15 Aars Dag af 50 Spejdere og 11 Ulveunger fordelt i 6 Patr. og 1 Flok.

K.

I Anledning af 1. Kolding Trops 15 Aars Jubilæum afholdt Kolonnen Efteraarsturnering i Kolding d. 3. og 4. Sept. I Løbet af Lørdagen d. 3. Sept. ankom de fremmede Spejdere fra Fredericia, Vejle og Vamdrup til Kolding, hvor de blev indkvarterede.

Søndag Kl. 9 Form. stillede Kolonnen paa Torvet, hvor Kolonnechefen Løjtnant Kyster præsenterede Kolonnen for Stævnets Præsident. Herr Borgmester Th. Fischer-Nielsen, der i hjertelige Ord bød de fremmede Spejdere velkommen, ønskede os en god Turnering og erklærede Stævnet for aabnet. — Kolonnen afmarcherede umiddelbart derefter til Dyrehavegaardsskov, hvor Konkurrencen fandt Sted. — Som Overdommer fungerede Landsretssagfører Tage Carstensen bistaaet af Divisionsassistent C. Kinck, Odense, Tropsfører E. Baldrup, København, og Tropsraadsmedlemmer fra Kolding.

Divisionens Præmie for bedste Hold:

1. Kolding.

Tropsraadets Vandrepokal for Forhindrengsløb: 1. Kolding.

Ambulanceopgave: 1. Kolding.

Kast med Redningsreb: 1. Fredericia.

Signalering: 1. Kolding.

Pakning: 1. Kolding (efter Lodtrækning med 1. Fredericia).

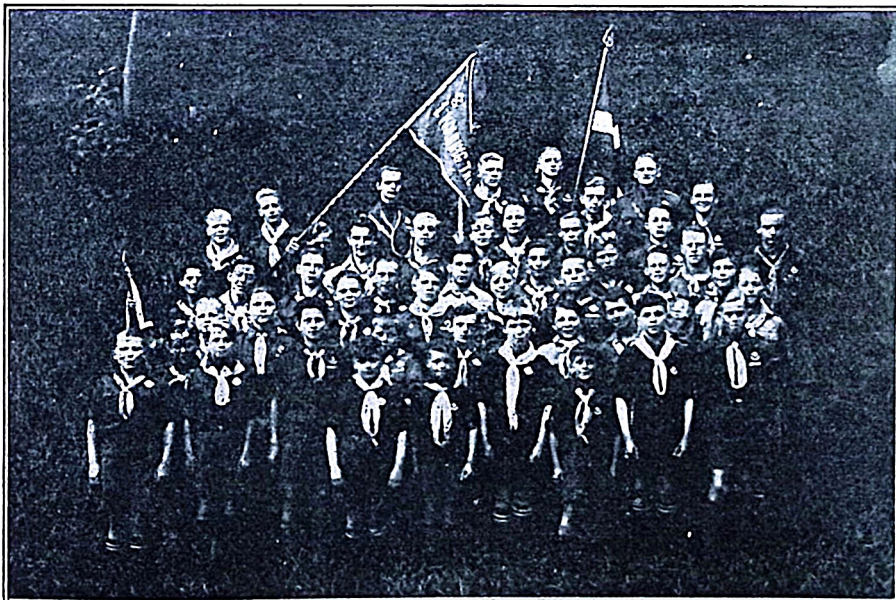
Korttegning: 1. Kolding.

Slutningsopgave: 1. Fredericia (efter Lodtrækning med 1. Vamdrup).

Tovtrækning: 1. Kolding.

Om Aftenen samledes Spejderne, Forældrene, Værterne, Dommerne og de særlig indbudte til Fest paa „Hotel Kolding“. — I Præsidentens Fravær foretog Overdommeren, Landsretssagfører Tage Carstensen Præmieuddelingen, forinden denne gennemgik Overdommeren kritisk de forskellige Konkurrencer og Resultater, som blev karakteriserede som meget gode. Efter Præmieuddelingen blev der holdt et kort Forældremøde, hvor det gamle Tropsraad blev genvalgt suppleret med Herr Adjunkt Svane. — Da Tage Carstensen var til Stede ved dette Møde, benyttede Forældrene Lejligheden til at rette en Del Spørgsmaal, som Tage Carstensen beredvilligt besvarede. — Da dette Møde var forbi, spillede Musikken op til Dans, og en fornøjelig af den rette Spejderstemning præget Aften tilbragtes indtil de fremmede Troppe ved Midnatstid med Togene rejste hjem.

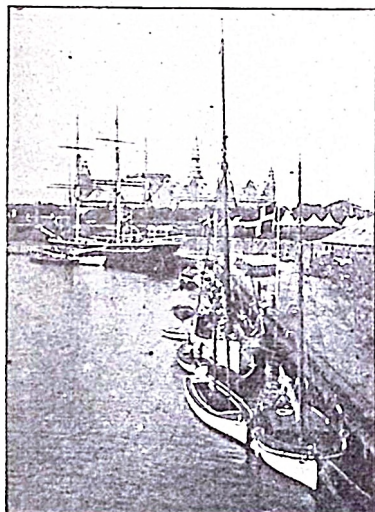
H. K.

Redigeret af R. Feldbeck Christiansen, Landemærket 3, Kbhvn. K. Tlf. 10909.

H V A D H A R V I N A A E T?

*Søspejderflaaden i Helsingør.
Lejren paa Bastionen.*

Nu er det snart forbi med Sejladserne for i Aar, om kort Tid skal vi sige Farvel til vore Fartøjer for denne Gang. Det er vel nok med et vemodigt Sind, vi sejler den sidste Tur, det er som at tage Afsked med en gammel Kammerat, der nu gaar i Vinterhi.

Af Sommerens mange Oplevelser staar Søspejderstævnet vel nok som den største og bedste, — nu, da vi har Begivenhederne lidt mere paa Afstand, har vi lettere ved at skelne de enkelte Ting fra hinanden. Alle de drøje Tørn i Køkkenet med Opvadsken og Madlavningen er gaaet i Glemmebogen, alt det haarde og kedelige Arbejde om Bord og i Lejren er glemt, kun de gode Minder har fæstnet sig.

Naar vi skal drøfte Begivenhederne lidt nærmere, tænker jeg i første Række paa Lejrlivet sammen med alle vore udenlandske Kammerater; (jeg haaber, at I alle har benyttet Lejligheden til at finde en jævnaldrende, som I nu kor-

*Svære Spekulationer.
Tysk Søspejder ved Tovværksarbejder.*

Tyskernes

Sejl-

Hold

„The more we are together —“
Deltagerne i Kanokonkurrencen.

responderer med); hver især var de særprægede og forskellige; men paa eet Punkt var de alle ens, de var Spejdere, de levede efter den samm Spejderlov, som vi selv, og derfor var det muligt at gennemføre et saadant Stævne uden Mislyd af nogen Art, Vanskelighederne blev mødt med Smil paa Læben, og Ar-

bejdet taget (i det store og hele) med ægte Spejderhumør. Jeg har brevvekslet med nogle af de Fremmede, og de har fortalt mig om deres Indtryk. Det, der imponerede dem mest, var Turen til Hven og Helsingborg, og den egentlige Grund var den, at Turen blev foretaget i vore egne Fartøjer og udelukkende bemanded med Søspejdere.

Søspejderne i Udlandet har faa Steder saa gode Betingelser som vi, her tænker jeg nærmest paa den lette Adgang, vi har til aabent Vand. Hvor de andre maa nøjes med Floder og Indsøer, har vi vore mange Fjorde og Bælter, og derfor maa vi have mange flere Søspejdere herhjemme.

I næste Maaned fejrer De Danske Søspejdere deres 15 Aars Fødselsdag, lad os fejre denne Fest ved hver især at gøre sit til, at Søspejderbevægelsen herhjemme bliver mere udbredt.

R. Feldbeck-Christiansen.

Han tabte Balancen.

fol. Aftenbladet.

DE DANSKE SØSPEJDERE

Formand for Divisionsraadet: Kap-
tajn K. V. Høyer, Gl. Kongevej 80, V.
Telf. Vester 3356.

Divisionschef: R. Feldbeck Christiansen, Landemærket 3, 1. Sal.

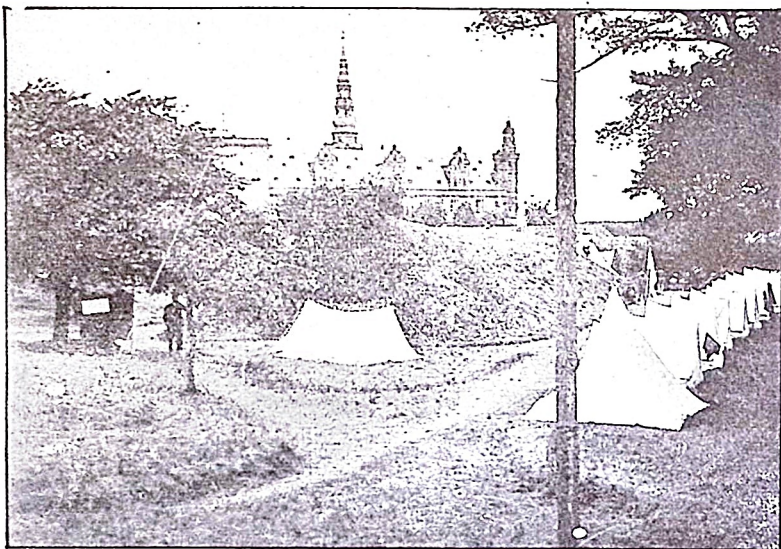
syning

Engelsk

Hold

S I G N A L E R I N G

Paa Kronborgs idylliske Bastion.

Efterhaanden som Oceanskibsfarten udvikledes, og Skibene ofte i maa-
nedsvis var uden Forbindelse med Om-
verdenen, blev Trangen til at kunne ud-
veksle Meddelelser mellem forbi-
passerende Skibe og Stationer paa Kysterne sted-
se mere følelig. I Begyndelsen hjalp man
sig ved at sende Baad, eller Skibene kom
hinanden paa Prajehold, og man raabte
da til hinanden eller nedskrev Med-

delelsen med alenhøje Bogstaver paa et
Brædt eller paa Skibssiden. Naturligvis
var der mange Ulemper ved en saadan
Fremgangsmaade, og omkring Begyndel-
sen af det 19. Aarhundrede dukker da
ogsaa forskellige Forslag op til Midler,
hvorved Skibe paa længere Afstand sæt-
tes i Stand til at udveksle Meddelelser.

Man betjente sig i dette Øjemed af
særlige Signalsystemer, som allerede var
i Brug inden for enkelte Landes Krigs-
mariner, idet man tillagde Flag eller an-
dre Genstande, der hejstes til Vejrs,
særlige Betydninger, som var anførte
i Signalbøger, som dog kun kunne be-
nyttes af Folk, der talte samme Sprog.
Den vistnok mest udbredte af disse er
den engelske Kaptajn Frederick Mar-
ryat's Signalebog, der første Gang ud-
kom i 1817 og i Aarenes Løb indtil 1858
udkom i henvend en Snæs Udgaver.

I 1835 udgav en dansk Søofficer, Kap-
tajn Levin J. Rohde, en Signalebog, der
besad den store Fordel fremfor de an-
dre hidtil udkomne Bøger, at den sam-
tidig udkom paa de fleste Søfarts-Na-
tioners Sprog. Rohde benyttede kun fire
forskellige Signaleringsmidler, nemlig
1) Nationalflaget, 2) et andet hvilket
som helst Flag, 3) en Stander eller et
afrevet Stykke Tøj, som ikke ligner et
Flag, 4) to hvide Flag eller i Mangel
deraf Lagener, Skjorter, Trøjer eller

lignende, som altid haves ved Haanden.
Ved Kombination af disse Midler dan-
nedes en Række Numre, der betegnede
almindelige i Søen forekommende Med-
delelser samt geografiske Navne. Roh-
des System vakte stor Opmærksomhed i
de forskellige Lande, og saavel franske
som engelske Marineautoriteter udtalte
sig rosende om det og bestilte en Del
Eksemplarer af Bogen, som endog fik
Anvendelse i den engelske Flaade sam-
men med Marryats.

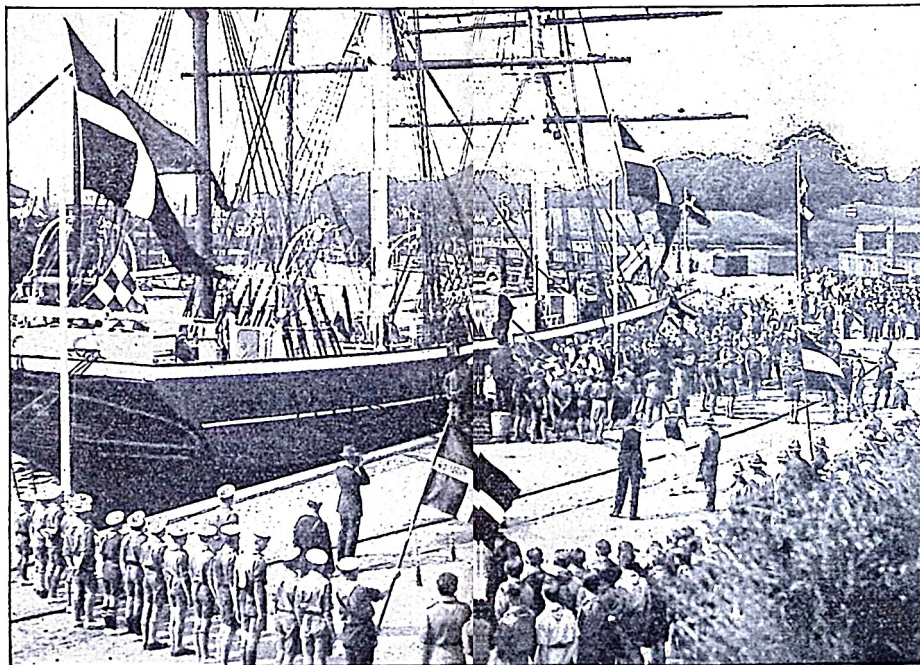
Inden for Handelsflaaden vakte den
dog kun ringe Tilslutning, og mange
Skibskaptajner undsaa sig ved at vise
Skjorter og Trøjer fra Gaffel og Mast,
hvor Nationalflaget ellers hejstes.

Som Kuriosum kan nævnes, at man
herhjemme en Tid lang anvendte Roh-
des Signalebog som Flidspræmie ved Sty-
mandseksamen, en Paaskønnelse, som de

paagældende senere hen ikke fik megen
Fornøjelse af.

Under Krimkrigen (1852-56) betjente
især Krigsskibene sig af et Signalsys-
tem, der var indført af en forhenvæ-
rende fransk Søofficer Reynold de Chau-
vancy. Code-Reynold, som Signalbogen
kaldtes, blev oversat paa flere Sprog og
saa paa Dansk. Til Signalering benyttes
foruden Nationalflaget og et særligt
Kendingsflag 22 Signalflag. Disse var
dog ikke ens hos de forskellige Natio-
ner, saa Signaleringen kunde kun foregaa
meget langsomt, noget der, navnlig da
Dampskibene begyndte at blive alminde-
lige, føltes som en stor Ulæmpe.

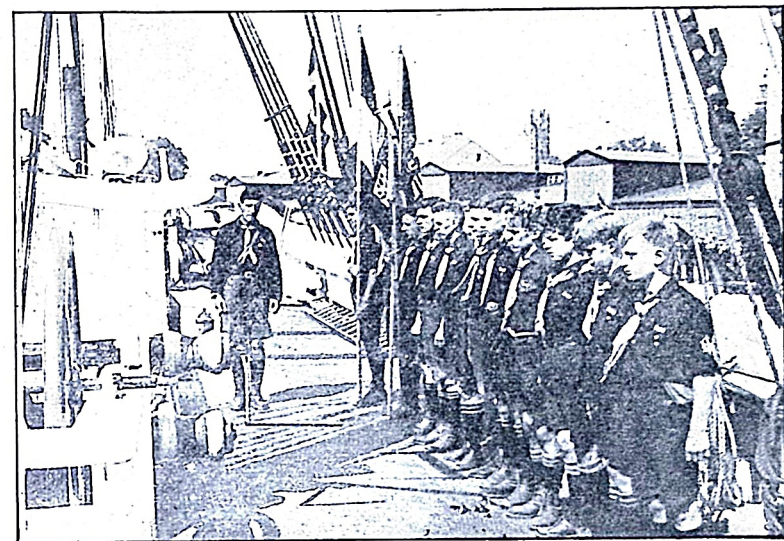
For at løse dette for Skibsfarten ret
vigtige Spørgsmaal paa en saadan Maa-
de, at de forskellige Landes Orlogs- og
Handelsskibe bekvemt og hurtigt kunde
udveksle Meddelelser med hinanden og

Ved Stævne: Aabning.

Fot.: Aftenbladet.

De her gengivne Billeder, der ikke er særlig sigrede, er sendt os fra Hr. Oswald Matthias, Ham-
burg. Paa Korpskontoret er fremlagt en Del af ms Billeder fra Søspegjersstævnet; de sælges for
25 Ø. Stk.

De tyske Søspegjere.

med Stationer i Land, nedsatte den en-
gelske Regering i 1855 en Kommission
bestaaende af Repræsentanter fra Or-
logs- og Handelsflaaden. I Løbet af et
Aar udarbejdede denne Kommission paa
Grundlag af 13 allerede foreliggende Sys-
temer en ny Signalebog, som var færdig
til Trykning i 1856. Efter at denne Sig-
nalebog var blevet revideret og noget ud-
videt af en fransk-engelsk Kommission
i 1864, og antaget af begge disse Lan-
des Mariner, oversattes den paa for-
skellige Sprog — paa dansk 1867 — og
denne Signalebog benyttes den Dag i Dag,
om end i en Del ændret og udvidet Skik-
kelse, af alle søfarende Nationer.

Den sidste Udgave af den internatio-
nale Signalebog udkom i England 1900.

Til Udveksling af Meddelelser mellem
Skibe indbyrdes eller mellem Skibe og
Signalstationer i Land, betjener man sig
af flere forskellige Systemer.

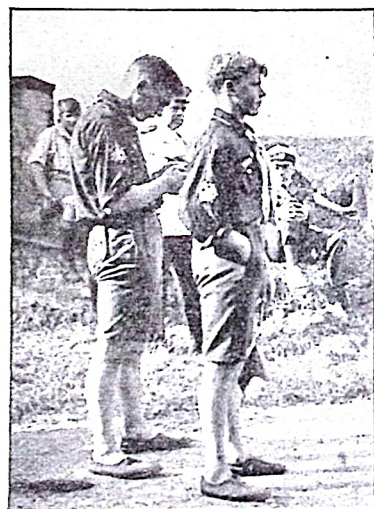
- 1) Flag.
- 2) Legemer eller Signalfigurer og Se-
maforer.
- 3) Blink med en Lanterne eller Stød i
Dampfløjten.
- 4) Svingning med et enkelt Flag.

Der gives 26 Signalflag svarende til
Bogstaverne i det engelske Alfabet for-
uden et særligt Kendingsflag og Natio-
nalflaget. Flagene hejstes i Grupper paa
1, 2, 3 og højst 4 Flag, og en saadan

Gruppe betegner da en eller anden Med-
delelse, som kan findes ud for den til-
svarende Bogstavgruppe i Signalbogen.
Ved først at hejse et særligt Indlednings-
tegn, kan Flagene ogsaa ligefrem beteg-
ne de tilsvarende Bogstaver, saa at man
uden Signalbogens Hjælp ogsaa ligefrem
kan stave sig til Meddelelsen. Dette for-
udsætter, at man i begge Skibe benyt-
ter samme Sprog. Flagene kan ogsaa

Ungarerne afsender Morse.

Tyskerne aflæser Signalering.

betegnede Tal, hvilket ligeledes kræver et særligt Indledningssignal.

I det internationale Signalsystem er ethvert Orlogs- og Handelsskib tildelt et særligt Kendingssignal bestaaende af 4 Flag. Disse kan være ens for forskellige Nationer, idet Skibet tillige skal vise Nationalflaget. Danske Skibe har Signalflaget N øverst. Saaledes er Amerikadamperen Frederik VIII's Kendings-signal N. S. M. C.

Morsesystemet:

A.— B.— C.— D.— E. F.—
G.— H.— I.— J.— K.—
L.— M.— N.— O.— P.—
Q.— R.— S.— T.— U.— V.—
W.— X.— Y.— Z.—
1.— 2.— 3.—
4.— 5.— 6.— 7.—
8.— 9.— 0.—

De stævner med Fare — Jeg behøver Hjælp; forlad mig ikke — Har truffet Is. — Deres Lanterne brænder ikke (eller trænger til Eftersyn) — Stop eller drej til; jeg har vigtige Meddelelser. — Jeg har Havari; kommuniker med mig —.

Skibenes Kendingssignaler er ikke op-tegnede i Signalbogen, men i særlige Skibslister, som i Almindelighed en Gang aarlig udsendes af de respektive Lande. Den danske Skibsliste udgives af Registrerings-Bureauet.

Naar et Skib passerer en Signalstation paa Kysten, hejser det Kendingssignal, og kort Tid efter kan man i de forskel-

lige Søfartsblade læse, at det er passeret.

Legemer eller Signalfigurer, ogsaa kaldet Afstandssignaler, samt Semafor-signaler kan benyttes paa Afstande, hvor Flagenes Farver og Mønstre ikke kan skelnes. Der benyttes fire forskellige Tegn, nemlig en Kegel med Spidsen opad eller en Stander og en Cylinder eller et Flag, der paa Midten er omviklet med Sejlgarn (et Flag i Sjou). Semaforen er en Mast med en fast vændret Arm og en anden bevægelig Arm; der kan gives 4 forskellige Stillinger svarende til Afstandssignalerne. Ved Visning af dem

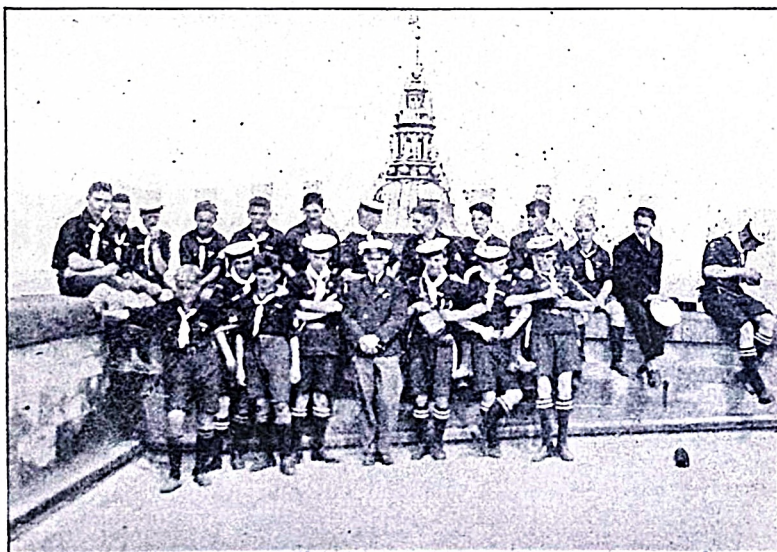
kan ethvert af de 26 Signaler gengives. Metoden er noget omstændelig, men en Række Signaler af særlig Vigtighed omfattende Nød, Fare, Hjælp o. s. v. kan gengives ved et enkelt Hejs af disse Signalfigurer.

Ved korte og lange Blink eller ved Benyttelse af Dampfløjten kan ethvert Bogstav i Alfabetet gengives efter Mor-ses System uden Signalbogens Hjælp, ligesom den Slags Signaler ogsaa kan anvendes til hurtigt Afgivelse af en Række Signaler af særlig Vigtighed. Morsetegnene kan ogsaa gengives ved korte og lange Svingninger med et Flag. I Forbindelse med Signalbogen kan Morsetegnene ogsaa benyttes til Udveksling af Meddelelser mellem Folk, der taler forskellige Sprog.

Det vil heraf fremgaa, at man nu til Dags raader over Midler til hurtigt og bekvemt, hvad enten det er Nat eller Dag, at sætte sig i Forbindelse med andre Skibe eller med Stationer i Land, men der stilles paa den anden Side ikke helt ringe Krav til den, der paa tilfredsstillende Maade skal kunne benytte de forskellige Signalsystemer.

Efter at Radiotelegrafien er blevet almindelig til Sø, vil det i hvert Fald for Passagerskibenes Vedkommende blive nødvendigt, at der ansættes specielt uddannede Folk til at overtage dette vigtige Efterretningssystem, som sandsynligvis med Tiden vil overflødigsgøre de fleste hidtil anvendte Signalsystemer.

Nederst:
Tyske og engelske
Søspejdere

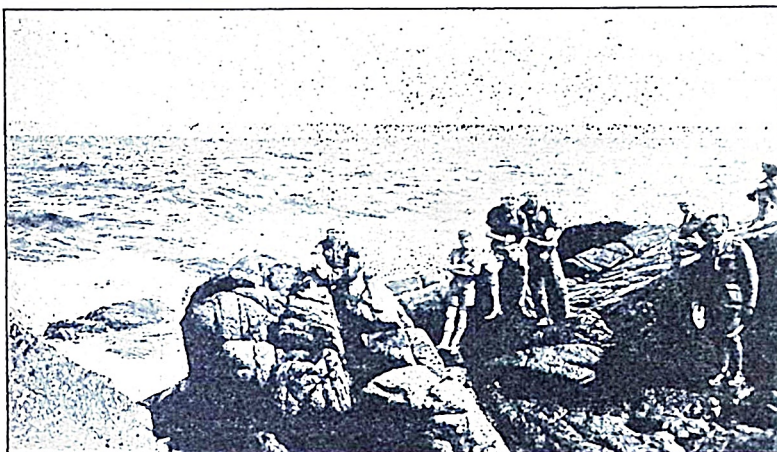
Øverst:
Mr. C. Abbott

ANSGAR TROPPENS BORNHOLMSTUR

Til Bornholm næste Aar! Saaledes lød det fra Drengene, da vi sidste Aar brød Lejren ved Bramsnæs vig. Et saadant Ønske maatte der tages Hensyn til, da vi i Foraaret planlagde vor Sommerlejr. Den blev lagt som en Cykletur Bornholm rundt, og Turen viste sig ogsaa at have Interesse for Gutterne, thi selv om Udgifterne var større, var Deltagernes Antal det ogsaa.

Endelig oprandt Afrejsen, den 8. Juli Aften Kl. 23 gled Kæmpedamperen „Frem“ med os ombord mod vore Længsels Maal, og i herligt Solskin stod vi Lørdag Morgen ind i Rønne Havn, alt vel med os, kun fyldt med Forventning om alt det, vi skulde opleve. Saa snart vi kom i Land, blev vi vejret, 796 kg levende Vægt.

Gæstfrihed og Venlighed tilsmilede os fra vi kom i Land Lørdag Morgen, til vi gik ombord næste Søndag Aften. En Ven af Troppen inviterede paa Morgenkaffe og hvad der kunde spises til, som Tak derfor, sang vi. Bageren gav os 30 varme Wienerbasser med paa Rejsen, og saa sled vi os frem mod Nordspidsen; men Ak og Ve, sikke Bakker og Modvind, det var en rigtig Svedetur at køre og gaa de 25 Km til Hammeren. Men endelig naaede vi Maalet, Lejren rejstes ved Hammerruinens Fod. Aa, hvor her er storslaaet, Klipperne med Fyret, den

Hvor Bølgen larmer —

vældige Ruin mod Vest og Skoven mod Syd og Øst.

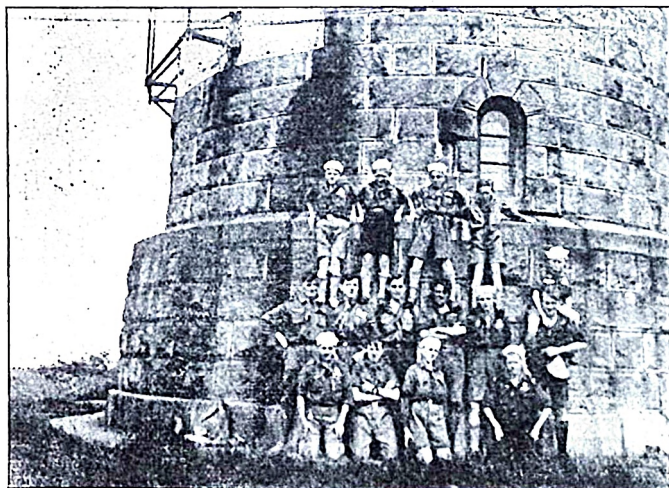
I tre Døgn skulde vi nyde disse herlige Omgivelser, vi gik og kravlede os trætte i Klipperne, vi beundrede Skaberens Størværk i det altsammen, vi blev vækket om Morgenen af Skovens Sangere. Men Dagene gik, vi havde meget endnu at skulle se og nyde her, men vi maatte nøjes med at gaa op i Hammerens Fyr, og derfra skue ud over Omgivelserne

og dermed tage Afsked med Nordbornholm. — Paa Cyklerne med fuld Oppakning til Gudhjem; her slog vi Lejr for en Nat. En Spadseretur ad Redningsstien til Rø, et Kig ind i den vaade Ovn, en Sejlur langs Kysten her, og saa paa Apostlenes Heste tilbage til Gudhjem, hvor vi lige overbeviste os om, at der virkelig høstes modne Figur i Danmark.

Spisning og Pakning, og saa afsted paa Staalhestene til Almindingen, paa Vejen hertil gjorde vi en Svip ind i den gamle Øster Lars Rundkirke, dens Historie blev os fortalt af Hr. Pastor Rohde. Videre, der forude ligger Danmarks tredje største Skov, Almindingen, her maa vi bo i tre Døgn og studere Skov, Ruiner og Klitter, ja, for en Svip til Sydspidsens Sandklitter maa ingen Bornholmerfarer undlade. Lørdag Middag maatte vi desværre igen bryde Lejren for at flytte til vor sidste Lejrplads ved Rønne, men Turen lægges om ad Laabæk. Derfra videre til Rønne, hvor vi slog Lejr for at holde Rast til vi Søndag Aften skulde forlade Østersøens Perle.

Vi havde 9 gode Dage, og rejste hjem beriget paa gode Minder og Oplevelser, som næppe glemmes. Troppens samlede Vægt var steget med 29 kg, et Bevis paa, at Sommerlejr er godt for Københavnerdrengene.

H. C. Olsen.

Ved Hammerens Fyr.

Redigeret af Esther Muus, Lyngbyvej 215 Hellerup.

FRA STOCKHOLM

Glød andre.

Kære Ulve!

En gammel Ulv har bedt mig tale til jer denne Maaned, og saa spørger jeg, „Gør I hver Dag en lille Ting, der kan glæde andre?“

Jeg mødte nogle Ulve forleden Søndag, de havde mange Duelighedstegn, og de fortalte mig, de lige havde vundet over en anden Flok paa Øvelsen, men da jeg spurgte dem om deres lille daglige gode Gerning, stirrede de dumt paa mig, nogle fnisede, og alle sagde de, at det tænkte de slet ikke paa.

Og det blev jeg ked af; disse Drengene var slet ikke rigtige Ulve; de jagede efter Duelighedstegn, og de var svært flinke paa en Øvelse; de var ikke bange for at gaa paa, men det var ogsaa alt.

Se jer godt om Ulve, og find noget, I kan glæde eller hjælpe andre med, enten du alene eller hele Flokken; allerhelst saa ingen ved, hvem der har gjort det. Tænk om din Broder skulde finde sine Sko pudsede, og din Mor Bedene lugede, uden at de kunde finde ud af, hvem der havde gjort det. Og der kan være mange andre af den Slags Overraskelser hjemme, og du sidder i et Hjørne af Stuen og klukker, for du kunde give Forklaringen, hvis du vilde.

Prøv det, Ulve!

Jeres hengivne

Graubroder.

Her ser I en svensk Ulveunge. I kan tro, at han var en fornøjelig Fyr, som baade kunde synge morsomme Sange og dirigere sine Kammeraters Sang ved Ulvenes Lejrbaal.

Ulveunger!

I tænker vel stærkt paa at skrive noget til Bladet — ikke?

I maa da have oplevet en Mængde i Sommerferien — alene Sommerlejren! Fortæl! Send Billeder!!!

- En Rævestreg

To Mænd opdagede en Dag et Hul, hvor de formodede, der fandtes en Rævegrav, og medens den ene gravede ned i den Retning, hvor de mente, at Rævegangen gik, holdt den anden en Sæk for Indgangen; og det lykkedes dem paa denne Maade at fange Rævemor og et Kuld smaa Unger. Dyrene blev lukkede inde i et Skur, hvor der var lagt Halm og Foder, og Rævemor opfostrede nok saa pient alle sine smaa Rævebørn.

Da Ungerne var store nok, blev de solgt sammen med den gamle Ræv, og Mændene beholdt kun een Unge, som de tjørede i en lang Jernkæde udenfor et Bur. En Dag lagde de Mærke til, at Ræveungen tog et Stykke Brød, som var lagt ind til den som Foder, og lagde det hen i et Hjørne af Buret, hvorefter den forsigtigt trak sig tilbage og lagde sig ganske tæt op ad Væggen med Øjnene stift hæftede paa Brødet. Et Øjeblik efter kom en graadig lille Graaspurv hoppende, saa sig forsigtig om og sprang saa med eet op paa den herlige Lækkerbidsken; men lille Mikkelt var lige saa hurtig i Vendingen, han gav et Hop, og en, to, tre, havde den Spurven mellem Klørerne, og nu var det hans Tur til at glæde sig til en lækker Ret.

Ræveungen har naturligvis længe lagt Mærke til, at Spurveene gerne vilde have fat i Brødet, og den har saa udspekuleret denne sindrige Plan; man kan ikke nægte, at det tyder paa en forbausende Klogskab hos det lille Dyr.

En Dyreven.

Det øsregnede. Jørgen stod ude i Entreen i Færd med at tage Vindjakke paa. Han skulde i Byen for Mor. Det var et modbydeligt Vejr at komme ud i, men nu havde han jo lovet Mor at hente den Gramophonplade henne hos Musikhandler Jespersen, saa vilde han naturligvis ikke bryde sit Løfte, om han saa skulde svømme hele Vejen i Regn.

Han skulde lige til at forsvinde ned ad Trapperne, da Mor kom ud i Entreen. „Du maa tage en Paraply med“ sagde hun. „Din Vindjakke er ikke god i Regnvejr.“

En Paraply! Jørgen stirrede forskrækket paa Mor. „Nej ved Du nu hva' — Du vil da vel ikke ha', at jeg skal slæbe rundt med saadan et Uhyre? Du ved, jeg hader Paraply.“

„Ja det kan ikke hjælpe“ svarede Mor roligt. Paraplyen er en uhyre praktisk Opfindelse, og Du har vel nok saa meget Omløb i Hovedet, at Du forstaar, Du ikke kan gaa ud i dette frygtelige Vejr uden Paraply. Du vil blive gennemblødt, og det er meget usundt, ved Du.“

„Jamen spde Mor“ svarede Jørgen med klagende Stemme, „har Du nogensinde set en Ulveunge med Paraply? Du maa da have saa meget Omløb i Hovedet — hm — jeg mener, Du maa kunne indse at jeg vil blive til Grin over hele Linien, hvis nogle af mine Kammerater saa mig med saadan et Apparat. Jeg ku' risikere, at komme i Skoleavisen. Mit Rygte vilde være ødelagt for Livstid.“ — „Din Protest kan ikke hjælpe det mindste“ lød Mors Svar, og Jørgen kunde høre, at nu var hun ved at blive vred. Hendes Stemme havde den skarpe Klang, han ikke yndede. „Nu tager Du Tante Fridas Paraply, men Du passer godt paa den.“

Da Jørgen et Par Minutter senere gik henad Gaden med Paraplyen over sig, følte han sig i høj Grad utilpas. Han havde saa inderlig ondt af sig selv. Om et Øjeblik var han paa Byens Hovedgade, og det skulde gaa mærkeligt til, om han ikke mødte Bekendte. Det var trist, at Mor sommetider kunde komme med den Slags taabelige Indfald. Far var meget mere fornuftig i den Retning. Han foragtede Paraply, men han var naturligvis ogsaa et Mandfolk.

Jørgen havde paa Følelsen, at alle lo. Han var pludselig blevet en Seværdighed. Om det saa var Gadens Hunde, Mennesker vendte sig om efter ham og saa gloede de paa ham og snusede til

PARAPLYEN

AF HENRY DAHL

ham som om han var et Væsen fra en fjern Planet. At Mor kunde nænne saadan at lade ham løbe Spidsrod. Nu naaede han Hovedgaden. En Masse Menne-sker her dog var.

Han naaede helt ned til Boghandler Larsen uden at møde nogle af Skolekammeraterne. Da standsede han med et Sæt, for der lidt nede i Gaden fik han Øje paa Jens. Endnu havde Vennen ikke opdaget ham. Jørgen saa sig hjælpeløs om, der var slet ingen Porte eller Døre i Nærheden, han kunde smutte ind i, til Jens var gaaet forbi. Der var intet andet for end at slaa Paraplyen ned og skaffe den af Vejen i en Fart. At kaste den fra sig gik ikke, Mor vilde savne den. Han maatte nøjes med at stille den op ad Boghandlervinduet og saa haabe, Jens oversaa den. Som tænkt saa gjort. Tante Fridas antike Regnskærm blev skynd-somst sat hen til Vinduet, hvorpaa Jørgen fjernede sig nogle Skridt. Han stod og saa interesseret ud paa Kørebanen, da Vennen naaede hen til ham.

„Go'da' Du,“ hilste Jens, hva' bestiller Du her?“ „Jeg er i Byen for Mor“ forklarede Jørgen. Han hørte med Gru, hvordan Regnen trommede mod hans Vindjakke. — Hvad vilde Mor sige, naar han kom hjem vaad som en druknet Mus?

„Har Du set den ny Flemming Bog?“ spurgte Jens. Jørgen rystede benægtende paa Hovedet. „Kom saa skal Du se“ Jens trak Vennen i Ærmet, „den staar her i Boghandler Larsens Vindue. Der er et vældig spændende Omslag paa den.“ Jørgen indsa, han kunde ligesaa godt springe som krybe i det. Han fulgte derfor med Jens hen til Vinduet — hen til Paraplyen, der stod og lænede sig ømt op ad Spejlglasruden. —

Et Par Minutter var Jens ivrig optaget af at studere Bognyhederne. Der var saa mange spraglede Billeder, der tiltrak sig hans Opmærksomhed. Han vendte sig om til Siden for nærmere at undersøge nogle Spejderpostkort, da fik han Øje paa Tante Fridas Paraply.

„Sikke' en Fyr“ smilte han, idet han pegede paa den, den er vel nok spy — hva' — og sikken et Haandtag, det vilde være godt til at fukke Sardindaaser op med.“

„Den er da meget pæn.“ Jørgen syntes alligevel at han vilde forsvare Familiens Ejendom.

Da lo Jens, „nej Du, det er ikke Ordet — den er bedaarende, men hvorfor i al Verden staar den her? Den skæmmer jo hele Facaden.“

„Det er nok en eller anden, der har glemt den,“ sagde Jørgen.

„Ja Du har Ret, gamle Jas“ svarede Jens helt ivrigt, „naturligvis er den glemt. Men saa skal den paa Politistationen“ tilføjede han, „der havner jo saadanne Sager. Jeg har før været paa Politistationen med glemte Ting — en Gang med en Smæklaas, jeg fandt omme i Bredgade, og en anden Gang med et Strygebrædt, der laa og vuggede ude i Fjorden. Er det noget værdifuldt man kommer med, saa faar man Findeløp, forstaar Du!“

Jørgen blev hed om Ørene. Det var en nydelig Situation, han havde rodet sig ind i. Nu gik Vennen naturligvis hen paa Byens Politistation med Paraplyen. Det kunde ikke hjælpe, man gjorde Indvendinger. Naar Jens havde sat sig en Ting i Hovedet, saa gennemførte han den, og fortalte man ham Sagens Sammenhæng, at det var Ens egen Paraply, saa vilde man blot blive udleet og haanet i en Uendelighed. Saa vilde man sikkert komme til at hedde „Paraply“ eller noget lignende Resten af sin Skoletid. Nej, det var bedre at overgive Regnskærmen i Jens Hænder. —

Kort efter var Jens paa Vej til Politistationen. Jørgen fulgte ham med mørke Miner. Jens havde været inde i Boghandler Larsens Forretning for at spørge om Paraplyen tilhørte ham eller en af hans Expedienter. Men Boghandleren havde rystet paa Hovedet og svaret med et Smil, at baade han og hans Hus havde Skønhedssans; han maatte hellere sende den over til Oldnordisk Museum, maaske han kunde afsætte den der. Det var derfor med den bedste Samvittighed, han vandrede ned mod Lovens Hus. Nu vidste han med Bestemthed, at „Bomulds-peter“ var glemt, det var hans Pligt at tage sig kærligt af den — og maaske kunde han være saa heldig at nappe sig en lille Findeløp, der kunde skaffe ham et Par Iskager eller en Biografbillet. —

Jørgens Samvittighed var knap saa god, ja skal vi holde os nøjagtig til Sandheden, maa vi tilføje, den var endog meget daarlig.

Regnen skyllede stadig ned, hans Klæder var efterhaanden blevet drivvaade, det tænkte han dog ikke paa i Øjeblikket. Nu gjaldt det blot om at faa fat i Paraplyen uden at Jens opdagede, at det var hans, det var det vigtigste af alt. Han vidste, at han vilde faa nogle kraftige „Ørevarmere“, naar han kom hjem, og hans Mor opdagede, at han ikke havde brugt den gamle „Regnskærm“ paa hele Vejen; men hellere vilde han modtage dem og saa bede Mor om Forladelse bag efter, end han vilde gøre sig latterlig i Vennens Øjne.

Naar Jens havde anbragt Paraplyen paa Politiets Afdeling for glemte Sager, saa maatte han ind og have fat i den, uden Vennen fik Besked derom. Det vilde sikkert koste Penge, det var vist det, man med et fint Udtryk kaldte: Godtgørelse. — Ærgerligt var det, at man maaske skulde ofre det meste af sine Lommepenge paa at indløse „Uhyret“, — men et stort økonomisk Tab var dog bedre end Tabet af Anseelse. — Jens gik alene ind paa Stationen. Jørgen skulde nok vogte sig for at følge med. Det vilde jo se højst besynderligt ud for Betjentene, hvis han i det ene Øjeblik var med til at aflevere Paraplyen og i det næste kom for at indløse den. —

Der gik nogle Minutter, saa vendte Jens tilbage, han saa just ikke ud til at være i straalende Humør.

„Jeg fik ikke noget for „Dyret“, oplyste han. „De bad mig se ind om et Par Dage, saa kunde det være, Ejermændene havde meldt sig, og saa vilde der maaske ligge en lille Skilling til mig, men det var vist meget tvivlsomt, forklarede de mig, for Paraplyen er jo ikke af den

Slags, man gaar mange Skridt for at faa fat i.“

Jørgen svarede intet derpaa. Han tog en hurtig Afsked med Vennen og forsvandt om ad en Sidegade.

Da han havde været henne hos Musikhandler Jespersen, vendte han tilbage til Politistationen. — Han traadte ind ad den brede Egetræsdør og gik hen til den store Skranke, bag hvilken der sad en Betjent og skrev i en tyk Bog.

„Hvad ønsker Du“, spurgte Betjenten med en flot Haandbevægelse.

„Min Paraply“, svarede Jørgen, „jeg har — æh — tabt den. Er den ikke indleveret her?“

„Hvordan ser den ud?“

„Graat Bomuldsbetræk og et Ravhaandtag i Rundbuestil“ smilede Drogen. — Betjenten rejste sig og gik ind i et Værelse ved Siden af. Et Øjeblik efter kom en Assistent hen til Jørgen. Under Armen bar han en Paraply som en anden Ole Lukøje: „Er det denne?“ spurgte han. „Den er lige blevet indleveret.“

Jørgen nikkede idet han trak sin Pung frem. Han vilde lige til at spørge om hvormeget han maatte af med i Godtgørelse, da Indgangsdøren gik op og — Jens — viste sig med et stort bulet Barberskilt, han havde været saa heldig at finde. Han blev staaende i Døraabningen og stirrede med store Øjne paa Jørgen og Regnskærmen. Saa gik der pludselig et Lys op for ham. „Er det Din Paraply?“ spurgte han med komisk Forbavselse.

„Næ, munlede Jørgen, det er min Mor's“.

„Du kan betale Godtgørelse til den unge Mand der,“ afbrød Assistenten og pegede paa Jens, „det er nemlig ham, der

har fundet den. — Prisen kan I selv blive enige om.“

Det kunde Jørgen og Jens. Uden for Politistationen afgjorde de denne Sag. Jens lo og svingede Barberskiltet, som Assistenten mærkværdigvis ikke vilde modtage. Jørgen havde paa Fornemmelsen, at det var ham, Vennen morede sig saa kosteligt over.

„Kære gamle Paraplysvinger“, stønnede Jens midt i et Latteranfald — „hvorfor fortalte Du mig ikke, at det var Din Regnskærm?“

„Fordi jeg ikke vilde have, Du skulde gøre Grin med mig“ lød Jørgens Svar.

„Naa-e saadan, Jens nikkede forstaaende. „Du har det altsaa lige som under-tegnede, der er fløv over at gaa med saadan et Torturredskab paa aaben Gade.“

„Ja lige netop,“ indrømmede Jørgen, „og Du vil nok lade være med at fortælle denne Historie til nogen. — Den er jo ikke videre grinagtig.“

„Du behøver ikke at være bange,“ lo Jens, „selvfølgelig bliver den mellem os to, men nu maa du altsaa give en Iskage som — Godtgørelse. Lad saa være med at se saa nedslaaet ud, Du ligner jo Din genfundne Paraply.“

Det var holdt op at regne, Solen brød frem. Arm i Arm begav de to Drengene sig hen til „Madam Soldemeyer“ for at faa en lille Hjertestyrkning oven paa denne tragikomiske Tildragelse.

Vi vil være hensynsfuld og undlade at berøre Historiens Efterspil: Jørgens Hjemkomst. — Vi skal kun bemærke, at da Drengens Mor saa hans vaade Dragt, gav hun ham en anden „Dragt“, der baade var tør og varm. —

Klemmerne

smores

IMPORTØREN^{A/S}

RADIO

KØBENHAVN F.
LA COURSEVEJ 15

Største Udvalg - Bedste Kvaliteter - Billigste Priser

Lamper, Philips A 409	6,50	Blokkondensator m. Ebonit	0,45
Lamper, Philips A 410	6,50	Skalaer, 70 mm	0,50
Lamper, Philips B 406	8,00	Skalaer m. Fin., 70 mm	0,75
Lamper, Tungsram MR 3	4,75	Skalaer, 100 mm	1,45
Lamper, Tungsram MRY	7,00	Duco, dobbelt Spoleholder til Indbygning, bevægelig	4,75
Spoler, Honeycomb, pr. Sæt, 9 Stk.	9,50	Bevægelig Spoleholder	1,45
Tragt Højtaler, 35 cm høj	9,75	Fast Spoleholder	0,25
Tragt Højtaler, 43 cm høj	15,00	Krystal Detektor „Daki“	1,40
Tragt Højtaler, „Graetz“	33,00	Lampesokkel til Indbygning	0,50
Telefoner	4,50	Lampesokkel, fjedrende	1,25
Telefoner, „Importøren“	5,00	B B C Krystal	0,42
Telefoner, G. F. K.	6,75	Telefonbøsninger	0,04
Akkumulator, „Pfalzgraf“, 4 V., 27 A/T....	11,00	Lyskondensator S W	2,50
Akkumulator, „Pfalzgraf“, 2 V., 27 A/t	6,50	Elektron Wire	1,35
Glødebatterier Obeta, 4½ Volt	5,00	Ebonit-Indføring	0,45
Glødebatterier Obeta, 3 Volt	3,50	Bananstik	0,05
Transformator, Weilo, 1:3 og 1:5	6,00	Bananstik med Fingerskrue	0,08
Transformator, „Aster“, 1:3 og 1:5	4,25	Monteringstraad	0,04
Transformator, „Saba“, 1:4 og 1:5	8,25	Isolerrør, pr. Meter	0,18
Transformator, „Saba“, 1:3	8,00	Dobbelt Glangarns Ledning	0,10
Gravillon Drejekondensator, 250 cm m. Fin. Skala og Knap	5,35	Kabelsko	0,10
500 cm m. Skala	5,35	Batteriklemmer	0,05
500 cm m. Fin. Skala og Knap	7,00	Tumbler Afbryder	0,75
Frekvens-Kondensator, 500 cm u. Skala ...	4,50	Stikdaase med Kontakt	0,45
Glødemodstand, 30 Ohm., m. Skala	0,70	Jordklemme	0,15

leveres til en gros Priser fra **Importørens Udsalg:**

Amagerbrogade 37
 Enghaveplads 13
 Falkonerallé 60
 Farungade 2
 Lindegaardsvej 41, Charlottenlund
 Pilestræde 90
 Rantzausgade 32
 Ryesgade 90
 St. Blichersvej 1, Hj. af Smallegade
 Sct. Pederstræde 28

Valby Langgade 28
 Viktoriagade 3
 Østerbrogade 33
 Aalborg: Nørregade 2
 Helsingør: Torvet, Hj. af Bjergeg.
 Nykøbing F.: Frisegade 16
 Odense: Vestergade 89
 Roskilde: Algade 23
 Svendborg: Møllergade 66

Illustreret Katalog sendes paa Forlangende gratis og franko overalt i Provinsen,
 hvor vi ikke har Udsalg.

DEN FYNISK-SYDJYDSKE KRIG

I Sommermaanederne har der hersket et meget spændt Forhold mellem Fyens Division og Kongeaaivisionen, hvis Omraade strækker sig fra Vejle ned til Grænsen.

Sydjyderne havde sendt Fyenboerne en skarp Note, der bl. m. a. forlangte 1) at Fyens Division for Fremtiden kun maatte samles i et Antal, der ikke oversteg 50 Spejdere. 2) at Troppen i Assens skulde nedlægges, og at Assens i Stedet skulde besættes i et Aar af sydjydske Spejdere, hvis Forplejning og Udrustning paaahvilede Fyens Division i et Omfang som Kongeaaivisionen skulde bestemme. 3) En af Kongeaaivisionen udpeget Kommission skulde have Sæde i Fyens Divisions Raad.

Fyenboernes Svar paa Noten var et afgjort Nej til alle de stillede Fordringer — og da Jyderne havde modtaget dette Svar, saa de sig nødsagede til at erklære Krigen.

Fynske Patruljer og Spejdere, der i den foregaaende Maaned har gæstet Sydjylland, er i det fleste Tilfælde blevet fanget af de jyske Spejdere, og har faaet „Buksevand“ før de atter er blevet expederede over til Boghvedeøen. — Saavidt vides er denne Straf ikke eksekveret paa fynsk Jord til Trods for at det oprindelig er Fyenboernes Ide, og at Jyderne i den sidste Maaned har oversvømmet Fyen med Spioner.

De to Divisioners Ledelse havde henvendt sig til fhv. Divisionschef for „Midtjydske Division“, Ingeniør O. E. Andersen, Vissinggaard, med Anmodning om at være Overdommer og at tilrettelægge den Kamp, der nu skulde komme.

O. E. Andersen var netop den Mand, der i 1923 førte de midtjydske Styrker og sejrede over Københavnerne i det samme Terræn mellem Fredericia og Kolding, hvor Kampen nu atter skulde staa.

Den jyske Spionage bragte ret positive Efterretninger om Fyenboernes Planer frem. — Næsten daglig kom der fyldige Rapporter fra Sydjylland til Ledelsen i Midtjylland om de fynske Spejders Dispositioner. De jyske Spejdere udviste et Topmaal af Snedighed under Spionagen paa Fyen. Detaillerne bliver for vidtløftige at berette her, men de smarte Jyder gik i forskellige Tilfælde forklædte op til de fynske Tropsførere,

og idet de præsenterede sig som Udsendinge fra Hovedkvarteret i Odense, overbragte de forskellige falske Ordre, og sørgede samtidig for, at vedkommende Tropsførere rykkede frem med Krigsoplysninger af positiv Værdi. — Fyenboerne fremsendte først efter Krigens Udbrud nogle Spionageresultater angaaende jyske Forhold.

Kl. 18,00 den 20. August overbragte Fyenboerne Jyderne et Fejdebrev og gik over til Angreb.

I Grundlaget for Øvelsen var det givet, at Fyenboernes Flaade beherskede Lillebælt. — — —

Jyderne har oprettet Strandvagter paa de sandsynligste Landgangssteder paa Kysten mellem Kolding og Fredericia. Vagtposterne er forsynede med Raketter, der sendes op i Tilfælde af fjendtlig Landgang.

I Tidsrummet fra Kl. 18,00 til Kl. 22,00 maa der kun befinde sig 50 Spejdere fra hvert Parti indenfor det afgrænsede Kampomraade. — Desuden maa hvert Parti have 2 forklædte Spioner, der dog skal bære et synligt Armbind. — Efter Kl. 23,00 skal alle Spejdere, der deltager i Krigen mellem de to Divisioner, være indenfor Kampomraadet.

Overdommerens Hovedkvarter er Krybily Kro, midtvejs mellem Kolding og Fredericia; som Kampdommere fungerer tillige 10 gamle, midtjydske Spejdere. Endvidere er til Stede en Englænder, Kaptajn Davidsson, der korresponderer om Begivenhederne til de engelske Spejderblade.

Kongeaaivisionens Hovedkvarter blev oprettet i Landsbyen Bredstrup N. V. for Fredericia, medens en Avantgarde, paa den tilladte Styrke — 50 Mand, — stod i Landsbyen Erritsø. — Styrken her havde ligeledes Raketter, ved Hjælp af hvilke de kunde underrette eget Parti om eventuelle fjendtlige Angreb.

Kl. 20,26 indløb der Melding til det jyske Hovedkvarter om, at 2 fynske Motorbaade bemandede med 50 fynske Spejdere havde gjort Landgang ved Hagenør. Den ene af de 2 jyske Strandvagter her blev overmandet af Fyenboerne just som han var i Færd med at antænde Raketten, medens det lykkedes den anden — en lille Fyr — at slippe ind til Fredericia med Melding.

Første Del af Natten forløb ellers roligt. Der var kun smaa Forpostfægtninger mellem de Cyklepatruljer, der var udsendt fra begge Partier.

Kl. 23,40 ankom 100 Mand af den fynske Hovedstyrke til Fredericia med Færge, under Anførsel af „Ruddi“, Divisionschefen, Grosserer Lundbech, Odense. — Den jyske Færgvagter paa 2 Mand blev overmandet før den naaede at underrette eget Hovedkvarter om Fjendens Landgang. — Kl. 1,00 og Kl. 2,00 kom der andre Færger med Resten af de fynske Styrker.

De fynske Styrker marcherede straks efter Landsættelsen til Stovstrupgaard V. f. Fredericia. I Mellemtiden var det jyske Hovedkvarter blevet flyttet fra Bredstrup til Erritsø. Den fynske Styrkes Bagtrop rykkede ved en Fejltagelse gennem Erritsø ved Tretiden ca. 5 Minutter efter, at Jyderne var gaaet til Ro i en Lade. Raabet „Fyenboerne er over os!“ lokkede Jyderne ud af Laden paa samme Maade som vrede Bier strømmer ud af en Kube. — Straks efter gjaldede Kampraabene gennem den regntunge Høstnat, og fast omklamrede tumlede jyske og fynske Spejdere rundt i de vaade Vejgrøfter for at faa fat i hinandens Armbind. — Efter at Fyenboerne havde mistet 18 „døde“, trak de sig skyndsomt tilbage til deres Hovedstyrke.

Den øverste jyske Ledelse var overdraget til Føreren for Sønderborg Troppene, Premierløjtnant Thyge Johansen, Sønderborg. Den jyske Styrke var ligesom den fynske delt i en Cyklist og en Fodfolksafdeling.

Jyderne, der havde marcheret rundt i Terrænet hele Natten for at finde Fjenden, besluttede nu at afsøge Omegnen for at komme i Kast med „de boghvededædende Fyenboer“. — Medens Fyenboerne sov roligt og fast til den lyse Morgen, marcherede Jyderne rundt i silende Regn ad plørede Veje.

Da Dagen begyndte at gry, stod den jyske Styrke opmarcheret ved Hejse Kro. En udsendt Cyklepatrulje kom tilbage med Melding om, at den fynske Hovedstyrke havde fanget en jysk Afdeling paa 30 Mand ved Landsbyen Stovstrup. — Straks efter gjorde den jyske Hovedstyrke sig klar til Kamp og marcherede fra Hejse Kro mod Stov-

FOTOGRAF EMIL CLAUSEN.
Elegant Udførelse

FREDERIKSBERGGADE 34
Telefon 8050 Rimelige Priser

strup. — Godt, udhvilede og vel forplejede marcherede lidt senere Fynboerne mod Hejse Kro. — Styrkerne maatte mødes omtrent midtvejs. — Et stort Slag var uundgaeligt.

Og Slaget kom. — De brede Kolonner mødtes med Bulder og Brag. — I de kommende Minutter var Luften et Virvar af Arme og Ben, der hvirvlede rundt. Fra begge Hære klemtes der paa for at erobre hinandens Kampstandere, hvilket vilde give 150 Points til Erobreren. Armbindene bestod af et Stykke hvidt Gazebind, stemplet af den paa-gældende Division. Hvert Parti raadede over 600 Armbind. — Da Kampen var paa det højeste og hedeste, fløjtede Overdommeren af, og Antallet af de tagne Armbind blev noteret, det viste sig at være Fynboerne, der havde taget flest Armbind under denne Kamp, idet de kunde fremvise 86 jyske Bind mod Jydernes 44 fynske. — Ingen Standere faldt i Fjendehaand.

Overdommeren dirigerede nu Jyderne ud i Terrænet V. f. Krybily Kro efter at Partiet havde faaet 1 Times

Lejde. Jyderne oprettede nu deres Hovedkvarter i Landsbyen Sdr. Vilstrup N. f. Gudsg. Fast besluttede paa at bevare deres Stander til det sidste forblev Hovedstyrken nu her, medens en stærk Cyklistpatrulje sendtes ud for at opspore, hvad Fynboerne i Mellemtiden havde foretaget sig. Det fynske Hovedkvarter, der nu var blevet oprettet i Landsbyen Thorup, havde ligeledes sendt flere Patruljer ud for at udspejde Jyderne. Den jyske Cyklekavalkade kom overraskende bag paa 18 fynske Spejdere, der sørgløse laa og spiste Frokost i en Vejrøft; med et Tak for sidst bemægtigede Jyderne sig i Løbet af kort Tid alle de 18 Armbind. Siden led flere fynske Patruljer samme Skæbne.

Kort efter blev der blæst af. — Krigens var sluttet, og alle Spejderne blev dirigerede til Krybily Kro.

I en Times Tid var den store Dommerstab her, med Overdommeren i Spidsen, travlt beskæftiget med at udregne de forskellige Pointsresultater. — De to Divisioner traadte an med Front mod hinanden, medens Overdommeren gav

Kritik af Øvelsen og oplæste Pointsresultaterne.

Det samlede Resultat blev, at Fynboerne havde vundet Kampen med 334 Points mod Jydernes 315 Points.

Efter at de to Partiers Førere havde givet hinanden Haandslag som Tegn paa, at „Freden og Forstaaelsen“ mellem de to Divisioner nu var „genoprettet“, rullede et kraftigt „Tchickkerlikker“ over de besejrede Jyders Læber mod Fynboerne, der straks kvitterede med et Dito.

Til Slut sang alle Spejderne: „Vaj højt, vaj stolt, vaj frit vort Flag“. — Som Løn for hele Tilrettelæggelsen af den store og interessante Øvelse, samt den retfærdige Bedømmelse, fik Overdommeren et kraftigt Leve.

Straks efter skiltes de raske fynske og jyske Drengene med Smil og Haandslag samt Ønsket om at den, trods alle Strabadser saa glimrende Øvelse og Maalestok for Styrke og Intelligens, maatte blive gentaget paa Fyen næste Aar.

Scout.

DIN PATRULJE

Kære Jørgen!

Tak for de tilsendte Planer for „Hjortenes“ Arbejde i det kommende Aar. Men, ærlig talt, jeg synes, det kun er dine Maal, du her opstiller. Selvfølgelig skal man først og fremmest gøre sig klart, hvilke Maal man vil naa, men det, jeg gerne vilde have dig til, var at lave en Plan over, *hvordan* du vilde naa de Maal, jeg vidste, du som den gode Patuljefører, du er, havde sat dig. Jeg ønskede, at du skulde foretage en Inddeling af Tiden og Arbejdet.

Man kan dele „Spejdereaaret“ i 5 Perioder: 1) 1. Septbr.—1. Decbr., 2) 1. Decbr.—1. Marts, 3) 1. Marts—1. Maj, 4) 1. Maj—1. Juli, 5) Sommerlejren. Og saa bestemmer man, hvad man vil lave — indendørs og udendørs —, og hvad man vil naa i hver af de 5 Perioder.

Har du endvidere tænkt over, hvad du vil gennemgaa ved Patuljemøderne — ikke alene af Teori, det Spejderne skal lære for at tage Duelighedstegn o. l. — men af mere underholdende Ting, Ting som kan more Drengene og gøre dem interesserede i al Almindelighed?

2' Svendborg Trop.

Fot. L. Bagger.

Husk, at Patuljemøder let bliver kedelige. Det er din Opgave at gøre dem morsomme! Spørg endelig for, at de aldrig kommer til at ligne Skoletimer!

Og har du tænkt paa, hvad du vil lave for at gøre dine Drengene til bedre Spejdere i Ordets dybere Forstand, — for at faa dem til i deres daglige Liv, hjemme og i Skolen at holde Spejderloven? Hvad gør du f. Eks. for at faa Drengene til hver Dag at huske deres good turn?

Noget, du i det kommende Aar ogsaa maa lægge megen Vægt paa, er Forbindelsen med Drengenes Hjem. Du maa lære alle Forældrene at kende, og du maa gøre dig Ærinder hjem til dem af og til, saaledes at du kan faa talt med dem.

Og glem aldrig, Jørgen, at du fuldt og helt har Ansvar for din Patulje — ikke alene hvad angaar dens Uddannelse men ogsaa hvad angaar Drengenes Udvikling spejdermæssig set, moralsk set.

Bedste Spejderhilsen!

Din hengivne

Tag.

Uniformer og Udrustning

faas

bedst og billigst

i

det gamle Spejderdepot

Studiestræde 30 II

I. ULRICH

Tlf. C. 3186

Leverandør til Forbrugsforeningen for
Embeds- og Bestillingsmænd, samt Løger.

EN HILSEN FRA NORGES SPEJDERCHEF

Gutter er sig selv lik hele verden over. Og dette gjelder da også om speidergutter. Men de danner ikke en saueflokk hvor den ene er så lik den annen, at det er vanskelig å se forskjellen. Kommer man til en speiderleir med litt internasjonalt tilsnitt vil både likhet og ulikhet snart springe i pinene. Slik har da også de norske speidere et særpreg, et preg som visstnok henger sammen med at de er *norske*. Jeg, som kjenner dem, vilde si at de er alvorlige, fremmede vilde kanskje kalle dem tunge og innesluttete. Det er de ikke, men de er kanskje ikke så lette å „komme inn på“ som vi sier. Men er man først blitt kjent med dem, så opdager man at bak alvoret skjuler det sig et fond av humor og livsglede.

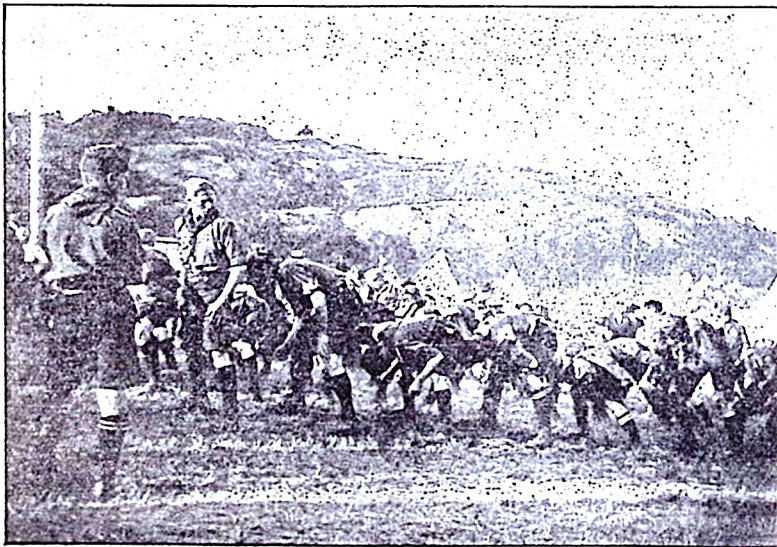
Som følge av dette alvor blir også speiderlivet her mere alvor enn lek. Jeg tror slett ikke at de norske speidere mangler fantasi, så de ikke kunde nyde en lek; aldeles ikke; de kan gi sik hen til en lek med liv og lyst, men det blir mere undtagelser, ikke regel. Hvis vi drev „speiderarbeidet som en lek“ tror jeg at vi vilde miste våre fleste og beste

speidere ved 14-års alderen; da begynner de å kreve noe „ordentlig“, og ved da å gi dem speiderarbeide, beholder vi også ganske mange helt op i den voksne alder.

Dette var litt om den norske speider. Skulde jeg så fortelle litt om speiderlivet i Norge, da vilde jeg komme til å opta for stor plass, hvis jeg skulde fortelle både om inneliv og uteliv. Patruljemøtene året rundt drives vel nokså like verden over med de modifikasjoner som de geografiske forhold volder. Jeg vil her bare fortelle litt om vårt turliv.

Danske speidere spender sin bagage på en sykkel og triller så iveri mil etter mil, så langt Danmark rekke — og litt til. Hos oss er det ikke fullt så liketil. Selvfølgelig kan vi også ta våre sykkel-turer, og de kan bli både lange og morsomme. Men det blir nu bare „landeveistrav“ og begrenset til dalstrøkene i det store og hele, og det er det ikke slik opplevelse ved. Og om vi på disse turene får set *mere*, så får vi på fotturer set tingene *bedre*.

Og så legger vi iveri med „randsel på rygg“. Tropskjærrer lar sig bare i de

Leg i Lejren.

Til Fjelds.

ferreste tilfeller bruke, og de utelukker straks fjelloverganger eller fjellbestigninger. Og det er nu det herligste av det hele.

Så må vi da også legge „stor vekt“ på turutrustningen, bl. a. at det ikke blir „for stor vekt“ å bære. En god ryggsekk med brede remmer og meis — jeg håber at dere vet, hvad meis er og skaffer dere en, hvis dere ikke har. Kun det nødvendige medtas, selvfølgelig, når en selv skal slite med å bære det. Tykke støvler — man bør ikke gå i Jotunheimen med lakksko — sovepose og en teltduk hver, litt omskifte, toaletsaker og litt matvarer — og så bærer det iver. Det kan nok være slitsomt, især til en begyndelse. Men så smaker det også når en kommer frem og får slått leir, gjerne i ville skogen, like ved en klar bekk. Snart flammer ilden både på kokestedet og i leirbålet. Og så har vi dagens herligste time: timen rundt leirbålet med sang og skjemt. Jeg tror vi norske speidere *sunger mere* om leirbålet enn de fleste andre. Et aber er det ved å bo så langt mot nord: det er så lenge lyst om kvellen at vi sjelden får oppleve

den mystiske motsetning mellem det flammende bål og skogens dype mørke. Men leirbålet er nu leirbål likevel og dagens festligste stund. Og så kommer den selvfølgelig avslutning med Fader-vår og Speiderbønnen. Så går rosignalet og så er det ro, det er jeg stolt over å kunne si. Og så våkner vi næste dag til nye strabaser, nye oplevelser, ny glede og ny grunn til å være takknemmelige fordi vi er speidere.

Ja, nu skal jeg ikke opta plassen med mere, men vil dere lære de norske speidere og deres liv å kjenne, så kom selv til Norge og vær med på tur!

Så sender jeg en hjertelig hilsen til alle mine — både ukjente og kjente — speiderbrødre i Danmark.

Eders hengivne speiderbror

H. Møller Gasmann.

„Patruljesystemet“ er ikke een Metode, ved hvilken man kan drive Spejdersport — det er den eneste Metode“

Roland S. Phillips.

Pris: Kr. 1,50 — 80 Sidev

Indsend Beløbet i Frim. eller paa Postkonto 1420 eller kontant til

K.F.U.M. Spejdernes Korpskontor,

Sølgade 9 — Aarhus,
og Bogen bliver tilsendt omgaaende og portofrit.
11 Eksemplarer for 15 Kr.

Spejd altid efter

Mærket Tre Ben i Ringen
naar De kober Sæbe
Dette morsomme lille Mærke er
Garantien for, at De faar den
rigte

**Worning & Petersens
Xeroformsæbe**

Overalt — over alt

DANSK REJSEBUREAU
udsteder alle
Jernbane-, Dampskibs- og
Soveplads-
Billetter.

Tlf. 8048. AMAGERTORV 24. Tlf. 8051
København.

Konditor Henning Klenz

St. Kongensg. 12 — Cent. 5011

De bedste Kager, Chocolader og Desserter
Bringes overalt i Byen

Salmebøger

Byens bill gste.

Kun 4,75

helt Læder 5.25

Navn og Dato gratis

Sendes overalt

Fr. Palm Greisen, Silkegade 4,

Telf. Central 4619 og 13318

med Omstilling til samtlige Afdeling.

Fotografi- Rammer

EMIL L. OLSEN

SKINDERGADE 22

TELEFON BYEN 3192

I Lejren

bør altid benyttes

WOLFF & ARVÉ's

Leverpostej, Kødretter, Fiskeretter
og Tidemands Frugtsafer
og Marmelader.

Faas hos alle Købmænd.

Brug

Spejdent

Tandpasta

1. HALS TROPS-LEJR

Det var med bange Anelser, at vi i Aar saa frem mod Sommerlejren. Vejret var fælt, og jo mere vi nærmede os Tiden, jo værre blev det. Dog, Vejrguderne var os gunstige, og vi fik straalende Solskin de fleste af de uforglemmelige Dage, vi opholdt os i Lindenskov ved Madum Sø.

Lidt Besvær havde vi, inden vi naaede Lejrpladsen. En Del af Spejderne fo'r vild i de store Skove, og til Trods for, at vi fløjtede og peb og tændte Baal, var det ikke til at faa Følging med dem. Næste Dag fandt en af vore „Hjælpeekspeditioner“ dem og fik dem trukket hen til den Lejrplads, som Grev Schimmelmänn gennem sin elskværdige Revierjæger havde givet os Lov til at benytte.

Lejren laa i Kanten af Skoven ud mod den herlige klare Sp. Vel den af alle danske Søer, der har den bedste Badestrand. Fin Sandbund lige til Bredenden uden generende Plantevækst.

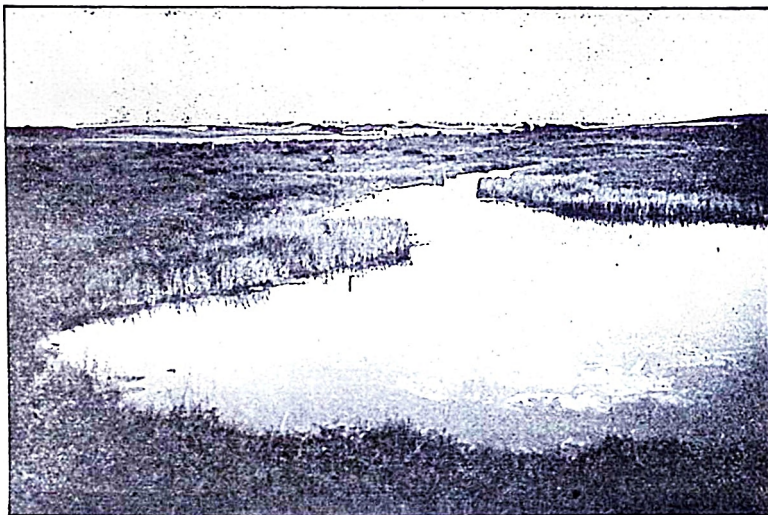
— Efter Ankomsten til Lejrpladsen havde vi en haard Kamp med Myggene. Vi brændte nogle Millioner i Aftenens Lejrbaal. Men det hjalp ikke. Saa maatte vi til at føre Giftkrig, og ved Hjælp af Kemikalier fra Skørping Apotek lykkedes det os endelig at beholde Valen.

Det var en halv Snes herlige Dage, vi tilbragte ved Madum Sø, rige paa interessante Oplevelser. Saa vi end ikke noget til den sunkne Madumgaards Spø-

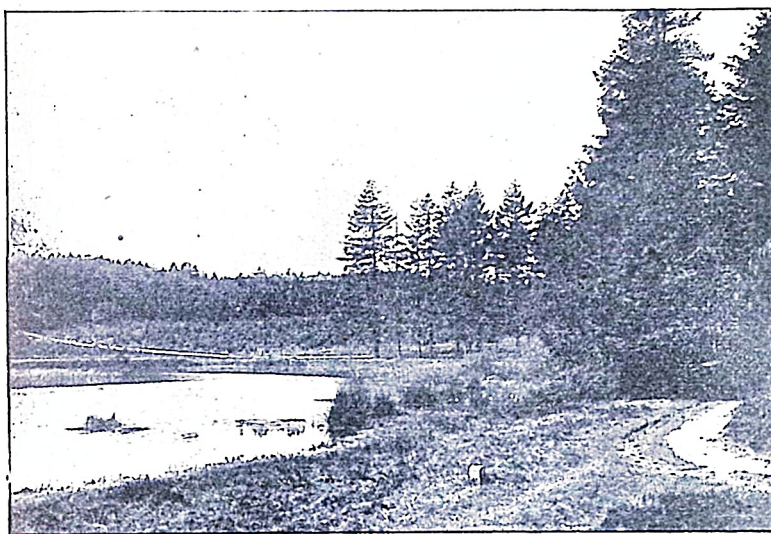
gelser, mødte vi dog et Par Røvere fra Rold. Et Par af vore Kammerater havde forklædt sig som Vagabonder og var listet bag efter os. De satte Lejren i en Del Spænding, inden det lykkedes at afsløre dem. Det skete ikke ved vor Kløgt, men ved deres egen Klodsethed. Og var vi end ikke paa rigtig Krybskytteri, oplevede vi dog noget af Krybskyttens Spænding, naar vi ved Aftens- og Natte-tide listede ud i de mørke Skove for at se de stolte Krondyr græsse i Moser og Enge eller for at se de kaade Rævehvalpe smutte omkring mellem Smaagrænerne, eller naar vi om Dagen fulgte Sporene af Dyrene til deres Vandingssteder for at konstatere, hvor vi skulde søge om Aftenen.

Der blev taget en Del Stifindermærker og gjort en Del mislykkede Forsøg paa at tage endnu flere. Mange gik fint de 4—5 km gennem Skoven, medens andre tossede rundt i Timevis for saa at komme ud nogle hundrede Meter fra Udgangspunktet til Ærgrelse for dem selv og til Morskab for Kammeraterne.

En Del Smaapatruljer var ude paa længere Ture for at bese Omegnens Severdigheder: Astrup Kirke og Villestrup Hovedgaard, Blaakilde med dens mærkelige kogende og boblende Vandmasser, muligvis Afløb fra Madum Sø, Røverhulen dybt inde i Skoven, der i fordums Dage husede de grumme Røver-

Blaakilde.

I Rold Skov.

knægte, som der gik Ry af over hele Landet, og de mærkelige Jordfaldshuller inde i Skoven, hvor Underbunden (Kalk) er skyllet væk og hvor saa en skønne Dag det øverste Lag er styrtet ned, og Hulen er dannet. Maaske er selve Madum Sø dannet paa den Maade. det har hændet, at Folk i Ro og Mag har og pløjet deres Ager i Kanten af Skoven, og saa er Hest og Plov og Mand pludselig sunket gennem Overlaget ned i en saadan underjordisk Hule, hvis Eksistens man aldrig har anet.

Alt i alt er Skoven ved Rold — fra Madum Sø til Rørlund, fra Arden til Buderupholm et af de mest storslaaede Stykker dansk Natur, et af de Steder, hvor der stadig vil være nyt for danske

Spejdere at se og opleve. Det er det oprindelige Danmark, Rester af Stenalderens Skove, man møder her, og mange Sagn er i Tidernes Løb opstaaet om de mørke Skove ved Rold. Man behøver blot at udspørge Folkene paa Stedet, og man fyldes med mystiske Historier om onde Herremænd og dejlige Jomfruer, Gaarde, der synker i Jorden, og Folk, der reddes paa vidunderlig Maade, vrinskende Helheste og jagende Jægere over susende Skovkroner. De fleste smiler lidt ad deres egne Historier, men mange tager det alvorligt og følger til: „Ja, Folk tror' ed et, men der er nu nøj om' et.“

J. Gregersen,

Faas overalt

Hvorfor! revner Overlæderet?

Fordi Deres Skocream har været fabrikeret af Sæbe, Potaske og Terpentin.

Brug Spejderskocream!

Det er ren Voksvarter, saa revner Læderet aldrig. — Saa har De: Aldrig blanke Støvler. Aldrig vaade Fødder. A/S Nordisk Blacking Comp. Lærkev.11. Tlf. 5092-12687.

Det Danske Spejderkorps' officielle Depoter

er

Lembckes Friluftsudstyr

Nørregade 15

og

Spejder Munderings Magasinet

Landemærket 3

Danske Spejdere
køb

Danske Tændstikker
med dette Mærke

EFFEKTIV

Kolynos edelægge virkningsfuldt Millioner af Bakterier som ligger paa Lur indeni Munden. Den renser Tænderne omhyggeligt og beskytter dem mod Smerte og Ødelæggelse

Brug den paa en tør Børste

KOLYNOS
TANDPASTA

Udenlandsk Brevveksling. NORGE

Følgende norske Spejdere ønsker at korrespondere med danske Spejdere:
John Dastøl, Bekkeveien, Flekkefjord.

Patruljefører. 16 år.

Arne Kjos, Egne Hjemsgate 13, Notodden. 14 år.

Arvid Sandvik, Kongsbergveien 45, Notodden. 15 år.

Steen Jacobsen, Listervejen 14, Farsund. 15 år.

Helge Askautrud, Drpbak. Delingsfører. (Troop leader).

Hans Melsom, Nanseth, Larvik. 17 år.
Thor Osmann Olsen, Kongegaten 41, Drammen.

Einar Christensen, Landåsveien 33 a, Bergen. 14 år.

Din Råheim, Freim, Odda i Hardanger.
Aslak Johansen, Sveagården, Fredrikshald. 15 år.

Oddvar Wærstad Nilssen, Øvre Hjellegate 6, Skien.

Gunnar Bjarne Dahl, Kongsbergveien 42, Notodden. 14 år.

Remond Gjone, Kongensgate 23, Larvik. 17 år.

Arne Kobbe, Tidemannsgate 29, Trondhjem. 15 år.

FRA JAPAN

er ankommet et Brev adresseret:

*Knud Hansen,
Danish Boy-Scout-Association,
Copenhagen.*

Knud Hansen bedes enten afhente Brevet paa Kontoret eller opgive sin Adresse.

GARCIA OPGAVEN

Desværre er Bekendtgørelsen af Resultatet blevet forsinket; — kommer i næste Numer.

REDAKTØREN

Med dette Numer gaar *Spejdernes Magasin* ind i sin 12. Aargang.

Samtidig har vi den glædelige Meddelelse til vore Læsere, at det er lykkedes at formaa Kaptajn *Torry Gredsted* til at overtage Redaktionen.

Vi er sikker paa, at dette vil betyde en fortsat Fremgang for *Spejdernes Magasin*, thi Navnet *Torry Gredsted* har alle Dage haft en god Klang blandt *Spejdernes Landet* over.

Der er jo ikke Grund til nogen „Præsentation“ af den nye Redaktør. Vi kender ham alle sammen som *Midtjydernes stolte Høvding*, som Forfatteren til *Pau* — denne Bog som i saa rigt Maal giver en Indtryk af *Torry Gredsted*s skabende Fantasi og Forstaaelse af de sunde og oprindelige Dreng-Instinkter — som Opfindsomhedens og det gode, frejdige *Humørs* Mand.

Lad os alle ønske ham et hjerteligt Velkommen tilbage til den Redaktørpost, som han i flere Aar med saa stor Dygtighed bestred, og lad os saa slutte op om vort eget, fælles Blad saaledes, at den kommende Aargang i alle Retninger kan blive tilfredsstillende.

Oscar Madsen.

FUNDNE SAGER

Til Korpset er fra Værløse Kro indleveret et stort Pyramidetelt med lodret Sidevæg. Teltet har henligget i 2 Maaneder paa Kroen. Det kan af Ejeren afhentes paa Korpskontoret inden 1. November.

Til Københavns Divisionens Kontor er indleveret en Heptonettefrakke, den kan af Ejeren afhentes hver Mandag Aften mellem 7—9 (Studiestræde 30).

LOLLAND-FALSTER DIVISIONEN

I Slutningen af August afholdt Lolland-Falster Divisionen Svømmeturering i Stubbekøbing.

Ved Ankomsten til Stubbekøbing ca. Kl. 11 afholdtes Førermøde inden Svømmetureringen begyndte Kl. 1.

I Tropskonkurrencen blev

1' Nakskov Nr. 1 med 14 Points,

1' Stubbekøbing fik 13. Points,

1' Nykøbing 12 Points,

Glentetoppen 11 Points og

1' Maribo 7 Points.

I Enkeltmandskonkurrencen under 14 Aar sejrede *Heinz Bock*, Nakskov, med 26,5 Points.

Børge Kjøllert Hansen, Glentetrop, og *Preben Bruun*, Stubbekøbing, fik hver 22 Points. *Ejner Knudsen*, Stubbekøbing fik hver 22 Points.

Fra 14-18 Aar sejrede *Carl Johan Barfod*, Nykøb. med 26 P., *Henry Frederiksen* og *Harald Olsen*, begge Stubbekøbing, hver 23,5 P., *Poul Jørgensen*, Nykøb., 19,5 P.

Vejret stillede sig ualmindelig velviligt, saa Konkurrencen kunde foregaa under de bedste Betingelser.

1. MARIBO TEOP

Den 24. Septbr. fejrer 1' Maribo Trop sin 10-aarige Bestaan, og har des Aarsag inviteret samtlige Divisionens Trope til Lejr med Konkurrencer, Lejrbaal m. m.

K. Rye-Clausen.

5. EREDERIKSBERG TROP

Den 24-26. Sept. fejrede 1' Maribo Tr. sin 10-aarige Bestaan, og havde desaaaring med Bal, Tirsdag den 1. November i „Borgernes Hus“ store Sal. Vi forventer naturligvis stor Tilslutning.

Skipper.

Det Danske Spejderkorps.

Korpskontor:

Bornholmsgade 1, K.
Tlf. Palæ 2801.
Kontortid 12—17, Lørdag 12—14,
Mandag 12—17 og 19—21.

Spejdernes Magasin:

Redaktion: Forfat. *Torry Gredsted*,
Elverdam Kostskole, Tølløse.
Ekspedition: Korpskontoret,
Bornholmsgade 1, K.
Annoncer: Divisionschef *Banner-*
Jansen ved Bureau 8013.

Officielle Depoter:

A/S. *Lembckes Friluftsudstyr*,
Nørregade 15, K.
A/S. *Spejder Mundings Magasinet*,
Landemærket 3, K.

REDAKTØREN

NEFA

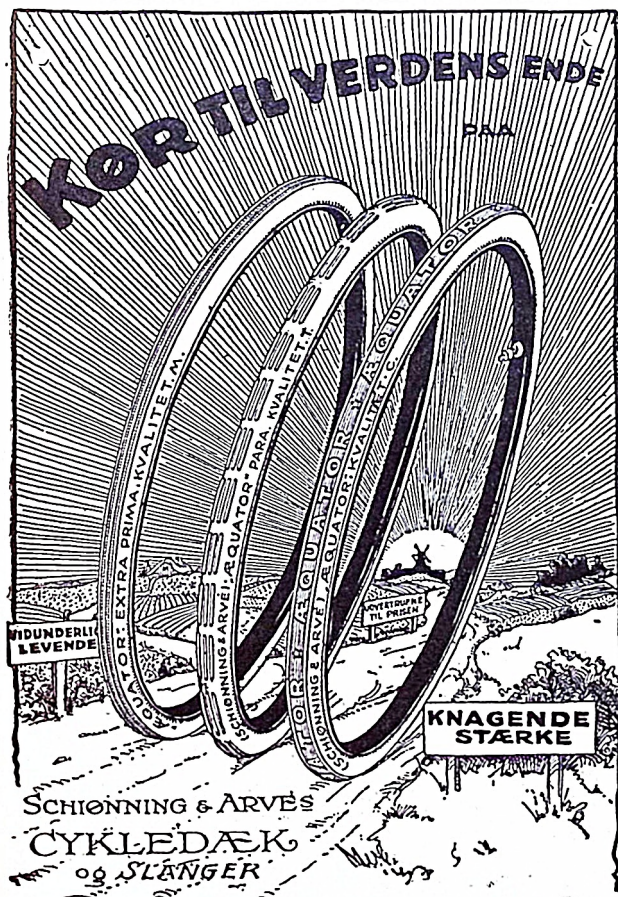
den ideelle, elektriske
Cyklelygte.

den praktiske Lygte
for praktiske Folk.
Lygten for Scouts.

A/s NEFA

DALSLANDSGADE 11 — TELEFON: AMAGER 11858

Læs Nordisk Spejdersport

A/s HANNIBAL SANDER
EMDRUP

Telf. Central 605 - Søborg 31, 60 & 61

Rensning - Farvning - Vask

Spejder-Telte

renses og vaskes
hurtigt og billigt

TELTE

fra 27 Kroner pr. Stk. syet af
prima amerik. Army Duck.

DE BEDSTE OG DER-
FOR DE BILLIGSTE.

Køb intet Telt uden at have
set mine forskellige Telte op-
stillede i

H. HALMØE

CORTADELERSGADE 8
TELEFON BYEN
KØBENHAVN K. 6762

Alle Spejdere

holder

Spejdernes Magasin.

Vil Du hverde nye Spejdere til Din Trop, vis da

— Dine Kammerater —

Spejdernes Magasin

Rigt illustreret — — — Største Spejderblad

Redaktion:

Forfatteren Torry Gredsted

Patruljefører se her!

SPEJDERIDRÆT

Haandbog for Førere

Enhver Patruljefører og Tropsfører
bør eje denne Bog.

Nedsat til **Kr. 3,00.**

Faas paa Korpskontoret.

Uundværlig for Førere.